

העולם הזה

מחנה הרכוז של אהוד אבד"אל

הרשימה
השחורה
של
המשגים
האסתטיים

מס' 977
כ"ז תמוז תשנ"ז
5. 7. 86
המחיר 400 מ"ל
שוח 19

עורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכי משנה:
דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת
הכתב הראשי:
שרה הרניץ

חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה גבי, איתן גבירול, לילי גלילי, דוד הורוביץ, רותי ורד, רוגי וזהר, אברהם הסרול, אסתר סאבור, משה רשם, אביבה סטן, עמוס קינן, שלמה קרוי, אלי תבור.

הצייר הראשי: עורך דפוס: מנחם מעבדה; שמואל ברתור אריה אריאל נתן רוזן

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,678,527
ת. ד. 136. מען למברקים: "עוולמפרס".
הסוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.

דומני שאין עתון בארץ הלוחם כמונו במשטר הפיאודלי המפלגתי. אולם כמו כל דבר טוב, אפשר גם להפוך מלחמה זו למשה מגוחך. אני מתכוון למסע הצלב החדש של הארץ נגד הכנסת תנועות הנוער ה"מפלגתיות" לתחומי בית הספר.

כיום מוכרות שתי תנועות עליידי משרד החינוך: הצופים והתנועה המאוחדת. שתיהן בלתי מפלגתיות בהחלט. כלומר, שתיהן שייכות בעקיפין למפא"י.

אולם כשישנו ויכוח בין החוגים אשר עליהם מבוסס הארץ לבין מדריכי השומר הצעיר או המחנות העולים, הרי הסימפטיה שלי היא בצד אלה האחרונים. איהמפלג תיות של הארץ היא לאחרונה מפוקפקת למדי גם בלאו הכי, והיא על כל פנים מצב רוח גורם שאינו מחייב לשום דבר. היא מובילה את הנוער, בהכרח, מבית הספר למועדון הלינה, במכונית של אבא ובחליפה המהודרת של האופנה האחרונה.

תנועות הנוער המפלגתיות הן העומדות כיום על הספר. הן התופפות את הקו מן החלוצים עד נירי צחק, ומלהב עד דן. כל המשקעים האלה משועים לתגבורת, ותגבורת זו יכולה לבוא, במצב הקיים, רק מתנועות הנוער.

החרמת תנועות הנוער אינה אלא הסתאה להחרמת הספר. יש הבדל גדול בין לחימה במשטר פסול, המחניק את הארץ, לבין לחימה בתנועות שהן הדבר החיובי היחיד במשטר זה.

אני יודע למה מחנכים כיום המחנכים הישראליים, המנציחים על החינוך התיכוני. אני חושב שהם עצמם יודעים זאת. אולם מהן שאינו מחנך לשום דבר, מה זכותו לחבל במאמציהם של אחרים המחנכים לי משה, ויהיו אפילו מוכתמים בכחם המפלג תיות?

לי יש רק ספק אחד: האם יהיה זה טוב אם שלוח תנועות הנוער יהנה מחסית מנהל בית הספר, ויהיה מעין שליח-מעט? האם לא יטול הדבר מהתנועה את הדבר החשוב ביותר — את היכולת לבטא את המרד הסבטי, הבריאי, של כל דור צעיר בדור ה"הורים והמורים" האם לא יגרום הדבר ה

חינוך של הליכה בלבד? האם לא יוריד הדבר את התנועה עצמה בעיני הנער המת בגר? האם לא יהפוך את התנועה בעיניו לאחת החוליות של שרשרת תנועות הנוער הכפיה מלמעלה?

יתכן מאד שכדאי למדריכי התנועות ל"הרר" על צד זה של הענין: קבלת עול ההכרה הרשמית.

★★★
השבוע קיבלתי מכתב מעניין ממהנדס צעיר במנגנון המדינה. אני מוסר אותו כלשונו:

"אני אחד החיילים האלמונים העומדים כבר שש שנים על משמרת בודדה, תחילה בטכניון, בצבא, ואחר כך בעבודה ובחברה. לאן שאני בא מתפתח איכשהו ויכוח על העולם הזה, ותמיד אני מתיצב כאיש אחד בשער ועומד בפרץ ומגן על העתון.

מה לומר לכם? במשך כמה שנים זה היה עסק ביש. אמנם, תמיד הרגשתי ש"בעלי-שיח יודעים בעלי-פה לא רק כל מלה בעתון, אלא גם כל פסוק וכל נקודה על כו. אולם רבים מהם הכחישו שהם קוראים את העתון, והתקשו אותו על כל צד ושעל כעתון זול, לארציני וכו'.

בתדשים האחרונים אני מרגיש שפרצתי את החזית ועכשיו אני נע באופן חופשי בעורף האויב. זה התחיל בפרשת אבא חושי ועמוס בן-גוריון, והגיע לשיאו במאמרם על הדתים, שרת ובן-גוריון. קורארי המחזרת של העולם הזה יצאו לאור העור למ. אפילו המהנדסים במקום העבודה שלי, שהם טובים, ממדדים את השוניה, מתווכחים עליו בגלוי ובקול רב, הדעה הכללית אצלנו היא עכשיו שהעולם הזה הוא עתון רציני, אינטלגנטי והיחיד המעז להגיד את כל האמת.

מה שמרגיז אותי הוא שכולם טוענים שהם תמיד אמרו שהעולם הזה הוא העתון בה"א הדיעה, כך שאפילו אין לי שמחת נצחון אמיתית.

אני מרגיש שעוד מעט אהיה אויב מוש"ב בע של העולם הזה, כי אני מסבקי תמיד שוחה נגד הורם."

למה לקרוא לזה "שלטון הצללים"? מאחר שאף אחד מהחברים האלה לא סיכן את חייו אפילו רגע אחד למען המולדת, ולא שירת בתפקיד טרבי צה"ל, מדוע לא לקרוא לזה בשם צברי טוב: "שלטון הניבנזיקים"?

מנחם עירון, מרתגן... לא הייתי מאמין למאמר הנורא לולא הופיעו בצידו הבינראשיות של ששת המנ"הים. הן מוכיחות שזו כת אחת. המכנה המשותף, פחות או יותר: אינטליגנציה-רכש-שליחות בחיור-לארץ. ב"ג"ל.

יצחק פרליק, טבריה
אני תמה: באיזו מדינה בעולם שולטים כל כך הרבה אנשים שעברו באינטליגנציה-וכל כך מעט אנשים שיש להם אינטליגנציה? שמואל לויט, חדרה
אני שמח לשמוע על במקום מולחן האישיות של בוגוריון עומדת לבוא ההנהנה קולקטיבית של המנהלים... שרה שרון, הרצליה
הנהגה טדי קולקטיבית?

הג'נרל

הקללה של אפטון סינקליר ירדה גם עלי כם. סינקליר כתב על קרשים בדיוק כמוכם. לכן הדר לקבון החרות באמריקה, ואחם תהיו קברניה בישראל.
כי האדם המפועל אינו נבזר. כשהוא קורא על קרשים הסובלים למען הצדק, אין הוא אומר לעצמו: "עלינו ליצור עולם שבו לא יהיה דבר כזה אפשי"ל אלא: "שקט, עלי להיזהר! אחרת זה יקרה גם לי"ל אין לו אופטיכל אורחי.

שכר האמונה

הרשנו להוסיף משהו למאמרם על ה"מישל הצבאי" (העולם הזה 1969), שיעזור להבהיר התמונה. נולדתי בנצרת וחנני בונר האוניברסיטה האמריקאית בבירות ואוניברסיטת לונדון, אנגליה. בשנים 1937-1938 שירתתי (במשא) את התנועה הציונית בלונדון, באמצעות מר דב הוז המנוח, מר ארתור לוריה שהיה אז מוכיר התנועה וד"ר ברודצקי המנוח, יושב-ראש התנועה.
המשכתי את פעולתי. תוד מען הדוק וכמויך עם מר אליהו ששון בתקופת המנדט וב-1948, עברתי עם הש"י. כפי שמעידות העדויות הנמצאות ביד, משר כל השנים, מאז קום המדינה, שמרתי על נאמנותי לאר דואל המדינה. כך, באוקטובר 1952, כאשר החזיקה המפלגה הקומוניסטית ביוזמה בעיר זו ומר מיקונים התכרסב כי נצרת היא מיבצר הקומוניסטים בישראל, הייתי זה ששבר את שכיחת עובדי העיריה, שאורגנה על ידי מפלגה זו. בצורה זו איבדו הקומוניסטים את אחיותם וההשפעה המכרעת בי נצרת עברה לידי מפא"י.
הנני רק אזרח פשוט ונאמן, אשר אמונתו במדינת ישראל כסמל החירות והשלום לא נתרערה. אני חושב כי תאמינו לדברי ביתר קלות, אם אומר כי מאז קום המדינה הרניי נמצא במחסור, וללא עבודה קבועה.

זיוה שפיר, 1951

בקשתי להרשות את חזרתו של אבי, נד חתה — למרות שידוע כי עוב את הארץ ב-1945. לאחר שערכים התקשו בחייו. דאוד חורי, נצרת

הכחשות בדעים

מאז לא צחקתי כל כך הרבה כמו אחרי קריאת מכתב ההכחשה הארוך של מר זנוויל כהנא (העולם הזה 1968). כמו בלעם המנוח יצא להכחשה, ולמעשה אישר סעוד אחרי ספיק כל מה שאמרם. אולם מוור שלא מצאתם לנחץ לענות בו כמסופר בלעם מור דרני זה.

בובי סיאן, נהריה
לשים את הפסוק: "ויפתח ה' את פי העתון".

לדעתי אסור לכם להשאיר מכתב כמו זה של כהנא ללא תשובה ברורה. מי שידוע לקרוא בין השורות נוכח כמובן לרעת יד כהנא לא הכחיש כלום, ואפילו מאשר את תוצאות החקירות שלכם, אולם הקורא הי מסומע לא יכין זאת ויחשוב שמעיתם... צפורה זקס, רחובות
כמו כל בית-משפט הגון, ובניגוד לעתונים מסוימים, נוהג העולם הזה לתת לנאשם את המלה האחרונה. סומך על האינטליגנציה של חברי-השופטים (הקוראים) שיבחינו בין הכי דעה והסוואה, רק במקרים של שקרים נטים או טעויות בולטות נוהג העולם הזה להוסיף תשובה למכתבו של אדם המנסה לטתור את הנאמר עליו בעתון.

המצאתם לכולנו משרות במשרד הסער ובקלות כזאת. העובדה שאיש מאנתי לא עבר ואינו עובר במשרד הסער אינה מענינת אתכם כנראה... וזאת לדעתכם: מרס קיי בלען פורסה אתכם במשרד הסער מאז הוקם עתוננו.

ר' אלראי, בעם עובדי מערכת המודיע, ירושלים
צר מאד שהקורא אלראי רואה את עצמו מקופח על כי אינו מקבל את ההגיע לו.

כן מקבלים וקבלו את משכורתם ממשרדי הדתות והסעד: עורך חמודיע פנחס בורובסקי, חברי המערכת הרב חיים רבינוביץ, משה עקיבא דוק, דוד זריצקי.

עובדיה מעקרי

ברצוננו להוסיף משהו לסיפורכם על הרב עובדיה ברמי מכפר עקיר (העולם הזה 1969). בשנת 1953 משרד הדתות הרב אלינו את הרב הזה, למרות התנגדותנו החריפה, ולמרות שתיו מועמדים מתוכנו, שבגלל סינוי הנ"ל נשארו מוסרי פרנסה ונתמכים על ידי לשכת הסער.

מינויו היה בסתירה נמורה למצפון הישר וכן בגלל סיבות פוליטיות, כמו עלינו את ה"כ"ל, כיום, אחרי המפקדה הידוע של הרב ה"ל וחקירה של המשטרה כביכול, החלים ציבורנו בכפר עקיר למנות ועדה שתוכל ל"מפלגה" בכפר רב ושומם מתוכנו.

בפנישתנו האחרונה במשרד הדתות בתל-אביב, התפרץ המוכיר ואיים עלינו ותודיע שהם, משרד הדתות, לא יאשרו שום רב או שומם קבוע בכפר, אלא הם יחזירו את הרב עובדיה ברמי למלאות את מקומו הקודם בכפר עקיר. האם משרד הדתות רשאי לכפות עלינו רב בצורה כזו?
תושבי הכפר. עקיר

ניצוץ אור במאורה

אני כביר את תאמסא וינר (העולם הזה 1974) בארם הנרתע כלל שמועה על מעשי שחיתות. הוא אדם ישר למופת ולא הת פלאתי כשקראתי את דבר העלייה והמוסיה אשר זממו אנשי חושי על האדם הזה. ברור כי אנשים כמזהו אינם רצויים בעיריית-חיפה, כשם שלא רצוי שום ניצוץ של אור במאורה נבנים.

אבא חושי, המעניק פיצויים פלאים לפרוי ליר, לא ישר בלילה וחיש לסלס את וינר, שדך הכל קיבל 40 ל"י תמורת עבודת שיר סום ששעה מחוץ לעבודתו בעיריה.

קורא, חיפה

זיוה של זיוה

מתוך מכתבה של אחת הקוראות (העולם הזה 1976) למדתי שהעולם הזה נילה את זיוה שפיר לפני חמש שנים, כשרק באה לארץ. אז לא קראתי עדיין את העתון. אולי תראו לנו טוב את זיוה של אותם הימים? מה היה זיו פניה אז?

דן בורובסקי, קרית-חיים
זיו פניה (וגופה) של זיוה בשנת 1951, כפי שצולמה על ידי צלט העולם הזה: ראה תמונה.

גאונים במקור

את הנקודה העיקרית בסיפור על ההקפאה העמוקה של זורמת פרים (העולם הזה 1973) לא רא הבאתם, והיא: כיום אפשר לאחסן זורמה עד אשר צאצאי פרי יגדלו ואפשר להיווכח בסכים. במקרה שהם מן טוב, אפשר לחסן שיר ולהשתמש בזורמה המוקפאת ובצורה זו לשיבה את הנזע באופן מסמיר.

אגרונום ב. לונברג, תל-אביב

אני רואה לנגד עיני רוחי את היום בו יכנס זוג ביישני למעבדה לשימור המין הי אנשי והשבתתו, ויומיו ירד בלונדון, בעל עיניים אפורות. נסיות מוסיקליות ויכולת נופנית מפותחת. המעבדו יגש למקרר, יר ציא משם וזע קפוא שניתן בירושל לאנור שות. על ידי נאנוי הדורות הקודמים — והרי הילד המבוקש.

עליזה חן, נהריה
עניין של הגיון קר, מה?

על חשבון הלהקה

בכתבה ה"הדרן ספרדי" (העולם הזה 1974) הנכם כותבים שעם תום מועד החווה לא היה בידו מרשתי, קנפילם בע"מ. לשלם את הסכום 15 אלף ל"י דמי אכסונים של 25 חברי הלהקה הספרדית בלפון. "נזית" וכי בית-משפט העולם הוציא צו מניעה על צד את הקרקע עד שיפרע חשבונם. לצי ההסכם של מרשתי עם הלהקה לא היתה מרשתי חייבת כלל בתשלום דמי האכסון של חברי הלהקה ועלילם היה לשלם בעצמם את ההוצאות האלה... לא נדרשה ולא ה"תח כל התערבות של משרד החוץ בקשר ל"יצאת הלהקה לחוץ-לארץ.

עירךדין א. דינר, תל-אביב

כדורים זיתקוט
מקור הקלרה
אמא של מושקה הרס"ר שמעתה משאר האמהות בשנות השבנים ש"לן משמיצים נורא את מושקה, אומרים שהוא עושה להם צרות איור מות ומקללים אותו.
כשמושקה בא לחופשה, שאלה אמא: "תגי, מושקה, למה כל ה"חיילים מקללים אותך?"
ענת מושקה: "תנוחי, אמא, אואך מקללים יותר."
רמי אלנברג, צה"ל

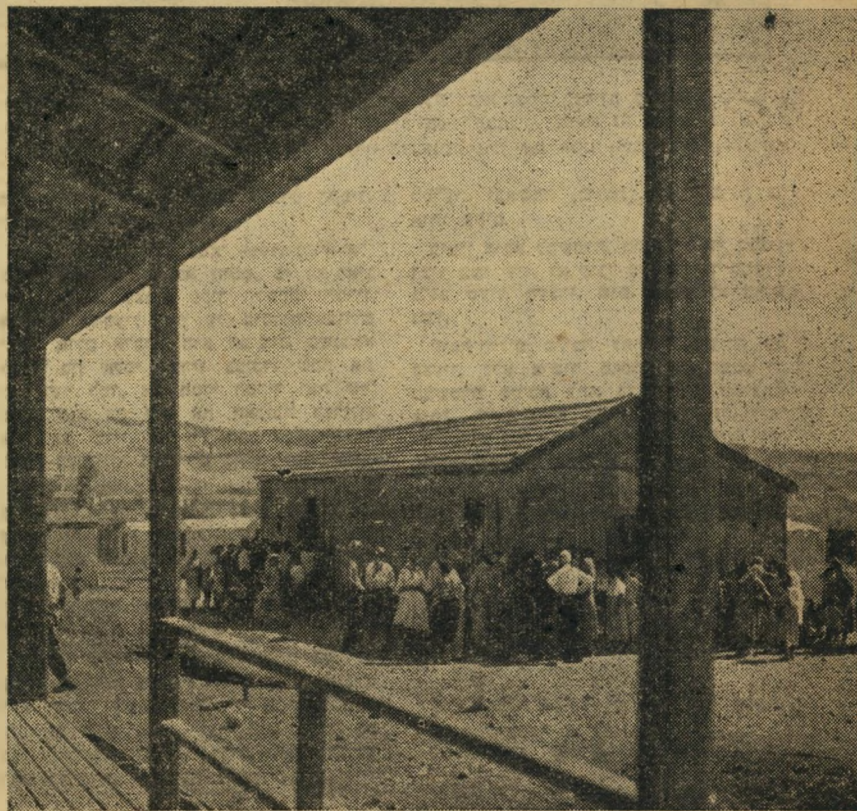

דיקטטורה בדרך?

אהוד איבר אליס!

לפני שבוע הסיר „העולם הזה” זו הפעם הראשונה את הלוח מעל העובדה הפוליטית המסוכנת ביותר בישראל: הדיקטטורה הזוחלת של „קבוצת המנהלים” ושותפיה הסמויים, המתחבאים מאחורי גבו הרחב של דוד בן-גוריון. אין זה חזון לעתיד. דיקטטורה זו היא בדרך, והיא כבר פועלת בכמה שמחים. השבוע מגלה „העולם הזה” מה פרצופה של דיקטטורה זו כשהיא מתגשמת במלואה. אפילו במקום קטן.

זהו אות אזהרה לכל: כי מה שקורה כיום בגליל הצפוני יקרה מחר בכל רחבי הארץ. אם אנשים כמו אהוד אבריאל-איבדאל ישתלטו על המדינה. הנה סיפורה של קרית-שמונה, המקום המרוחק ביותר ממרכז הארץ, מחוץ לתחום ההתעניינות והביקורת של הותיקים.

מרכזי העצבים של הדיקטטורה הוא לשכת העבודה, המונעת בכוח מכל המעוז להרים ראש, דנה מאות מאנשי המקום למצב של רעב-למחצה. כאן עומד תורענק של המובטלים לפני צריף הלשכה, מחכה בסבלנות יחסית ישע למלת חסדו של המזכיר, חממונה, ככל שאר אנשי המקום, על ידי אהוד אבריאל. כאן המזכיר הוא כל יכול.

אהוד אינר אלס!

משמר של זכות הרעבה וחלוקת לחם-חסד באמצעות

והסדר. אין זה החוק של מדינת ישראל, וגם לא הסדר השורר ברחבת הכנסת, בי ירושלים הרחוקה. החוק שמו אהוד, והסדר שמו אבריאל.

בוקר אחד שיחק דוד ביטון, בן 9, בר חוב הראשי. עגלה רחומה לסוס עברה על פניו בצד השני של הכביש. מאחוריה חי גיחה בארסבלנות משאית. היא ניסתה ל־ עקוף את העגלה, דרסה את הילד המשחק. הנגד וכל עדיהראיה הובאו למשטרה. כמעט כל עדיהראיה סיפרו את אשר ראוי: כי המשאית פגעה בילד.

עוד בו ביום סירסמה משטרת הגפה את ביוליסין התקריות היומיות. הוא כלל את הידיעה השיגריתית כי ילד נדרס למות על־ ידי סוס.

שום עגלון לא נעצר.

זה היה לפני חודש ועשרה ימים. שום חיק לא הוגש עד כה לבית־המשפט. אמר מסקת־ראשון אליהו דביר לחוקר חמולס הזה: "אני חושב שגם לא נגיש. אין הו־ כחות".

סימור זה יובן יותר אם תצורף לו רשי־ מת הנפשות הפועלות.

● **אב חילד:** משה ביטון, שיכון ו־ מס' 244, נעצר ביום ה־1 באפריל 1936 (שלושה שבועות לפני דריסת הילד) בעוון התפרעות בלשכת־העבודה בזמן תשלום ה־

משום מה, אלא דחוקא לתשלום מפרעה. אלברס קיבל 55 לירות. הוא לא ראה אר תו: האיש בלשכה גבה קודם־כל את מס הלשכה, את המס האחד, את המס העירוני ואת תובותיו של אלברס לצרכניה. כי את כרטיס־העבודה שלו מסר מזמן לצרכניה, כדי שזו תתן לו אשראי ותגבה את השכר. אילו קרא אלברס את ספרי המערב הי־ מרוע, או אילו שמע את שירי־העם הנוגים המתארים את אותם הימים, היה מבין כי היה זה המצב הרגיל במדינה־עושה של כי בוש אמריקה, כאשר חברות־המכרות, חב־ רות־הרכבת והמטעים הפכו את פועליהן לעבדים, על־ידי כך שהכריחו אותם לצבור חובות עצומים בצרכניה־החברה ובמסבאה שלה. מן החובות האלה לא היתה לפועל כל תקווה לצאת א־פנעם.

אולם אלברס לא קרא את הספרים ההם. הוא רק ניחש כי כדאי לו מאד שלא לעורר את רובו של הפקיד. כי הפקיד נתן את יום העבודה, הוא קבע מי יקבל את המס־ רעה. הוא שלט על גורלם של אלברס ושכ־ עת ילדיו שלטון בלי מצרים. לחסד או ל־ רעב. אלברס ביקר במעוון הנכון, הצביע בעד המפלגה הנכונה.

חודשים אחדים לאחר שעלה לארץ, למד כבר אלברס לבטא כהלכה את המלים "אדון", "מוכיר", "לשכה", "כסף", "לחם" ולהבחין בין טוב לרע. הבחנה זו היתה משושה ביותר. הטוב התבטא במלה אחת.

גדול היה ח־כ מפא"י אהוד אבריאל. הבוס שנאם היה יצחק שטיינר, מזכיר מועצת פור עלי קרית־שמונה. הפרשים היו שוטרים דרוזיים ללא מספרים.

החברה היתה והנה מפלגת רבת־ראשים. יש לה שמות רבים: סניף מפא"י, לשכת העבודה הממלכתית, המועצה המקומית קר־ ית־שמונה, החברה לפיתוח קרית־שמונה, מועצת פועלי קרית־שמונה, קופת־חולים, הצרכניה, וסניף הנוער העובד. השמות הם רבים, אך המכונה הגדולה היא אחת.

אלברס אלבילה ראה את קרית־שמונה מרחוק, כגן־עזן על אדמות המקום הרחב והמפוזר, לרגלי הרי מנרה ותל־חן, ליד מי החולה הרעננים, תואר לו עוד במרסי כי עיר המחור, בה יבנה עתיד לעצמו ולשבועת ילדיו.

הרושם הראשון לא דיכא אותו. המקום היה באמת יפה. אמנם לא ראה את האר־ בות השגיאיות של בתי־חרושת ומפעלי־תע־ שיה חרישים. אולם הוכן לו סתון והובטחו לו גדולות.

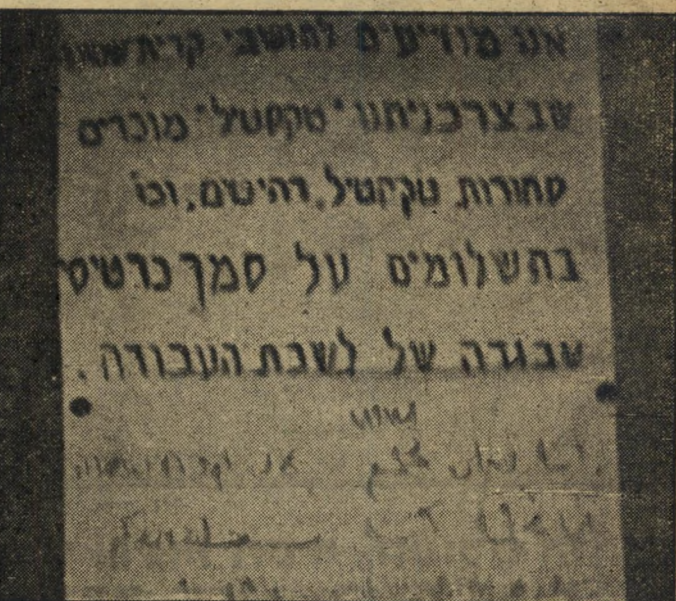
אך במקום עצמו לא היתה כל עבודה. מדי בוקר הגיעו למרכז הקריה עשרות מש־ איות מקיבוצי הסביבה. עלו עליהן כל ה־ אנשים שהיה בידם פתק. לאלברס אלבילה לא היה פתק.

חיש מהר גילה אלברס שהשגת הפתק אי־ נה דבר קל. בערב עליו לעמוד שעות על

ב סימטאות המרופשות של מחנה־ התועלים. קאמפ אייט, בין הצריפים המכוסים גות־סה, התרוצצו דמויות מעור־ תות־פנים. צעקות וקריאות־נגאי פילחו את האויר הלוחס בחום השמש.

על האכסדרה של משרד־החברה עמד אחד הבוסים, איים באצבעו על המשתוללים וגי־ סה לומר משהו. קולו טבע בים הצעקות. חצי לבנה הוטחה בחלון מאחורי גבו שהתנפץ לרסיסים.

חנות־החברה המבוהלה מיהר להגיף את תריסי־הברזל של מחסנו. ההמון הפרוע ה־

לכך, או למכור את הכרטיסים לבעל חנות המכולת ובית־הקפה (תמונה משמאל), גרינברג, הקונה אותם בניכוי של 25% עד 50% מסכום השכר המגיע, שחוא גם בלאו הכי שכר־ רעב. הסידור המכירח פועלים לקבל סחורה בצרכניה, נוגד את אסנת־העבודה הבינלאומית.

מפרעה, ובאשמה (כזובת) של שיכרות בי־ אותו מקום.

ביטון הובא למשטרה, הוכה על ידי הקצין דביר כמו ידיו, לא קיבל מזון במשך למעלה 24 שעות מעצרו. שום משפט לא הוגש נגדו.

קופת־חולים סירבה לתת לו תעודה על פציעו, ללא אישור מוקדם מן המשטרה. המשטרה סירבה לתת לו אישור שהיכתה אותו. ידיו שלח תלונה בענין זה לשר המשטרה, שר המשפטים, מבקרה־מדינה וחי־ כנסת, שתויקה בתיק 24/1809/1110.

חוקר בית־הדין המשמעתי העליון של ה־ משטרה הגיע ביום ההמנה. כל המוזמנים להעיד הופיעו בשעה הקבועה במשטרה, מאסרו בו במקום כמשתתפים בהפגנה, כ־ יכול.

● **חנה המעורב:** חבר כסר־גלעד, שהוא במקרה קבוצו של מרדכי שלו, מו־ כי מספא"י בקרית־שמונה.

מוסר החשכל: לא חשוב אם משהו נדרס. חשוב מי הנדרס ומי הנדרס.

★ ★ ★

אסתר חזן שאלה

אסתר חזן היא אשתו של הנאשם מס' 19 בתיק 102/36 של בית־משפט ה־ שלום כנסת. בעוון השתתפות בהפגנה הר־ דולה. בין השאר נאשם נסים חזן, בן 31,

מפא"י, הרע — כל השאר. אלברס הקפיד, לשובתו, על הבחנה זאת.

ביום הראשון, ה־5 במאי 1936, נקרא אל־ ברס להפגנה. הוא לא היסס, כי הקוראים היו האדונים עצמם, סקיד הלשכה וחבריו. הם רצו להפעיל לחץ על מוסדות גבוהים יותר. אולם אלברס הוא חסיד־מזג כשנמצא לפתע בין אלפי חבריו בכיכר, שכת את כל אשר למד, את חסדי הפקיד ואת של־ סוגו. הוא רק זכר את האכזבה הגדולה, את מצב ילדיו, את חיי החרות שראה מ־ רחוק בביקוריו המקריים בחיפה ובתל־אביב. ההפגנה נקראה על־ידי אנשי־מפא"י עצמם כדי ללחוץ על מרכז הלשכות ומשרד ה־ עבודה לחדש את הקצבת המיפרעות, שבוטלה לפתע ללא שום הסבר. כמו המהרל בפראג, שלא יכול היה להשתלש על הגולם שיצר, יצאה ההפגנה מתחת ילדי מארגניה היא הפכה להפגנה נגד שליטי קרית־שמונה.

אלברס אלבילה שכת את עצמו. כשכולם צעקו, גם הוא צעק. כשכולם הרימו אבנים, הוא הרים. וכשנאסרו חבריו בכתתם בל־ לה, גם הוא נאסר. וכך הוא הביר את המסקת־ראשון אליהו דביר, ראש הוועד המסרתית של המכונה בקרית־שמונה.

★ ★ ★

ילד נדרס למות

משטרת קרית־שמונה היא מוסד מיוחד במינו. היא משרתת את החוק

המודעה הגורלית התלויה על קיר הצרכניה בקרית־שמונה. מודיעה למעוניינים שהם יכולים לקבל אשראי בתנאי שיחמסרו את כרטיסי העבודה שלהם לצרכניה. הכוונה היא שחצרכניה עצמה תגבה את שכר־העבודה של הפועל. לפועלים אין ברירה אלא להסכים

שעות, בין מאות חבריו, לפני צריף קטן ומכוער. בסופו של דבר יוצא סקיד, קורא רשימה של שמות, מגיש לבעלי־השמות המאושרים פתק אדום צר. זהו יוספה־עבודה של מחמר־מחרתיים. אלברס היה תמיד זריז. הוא הבחין שלא כל אדם זוכה לאותו מספר של פתקים אדר־ מים. יש המקבלים יותר, יש המקבלים ס־ חות, יש שאינם מקבלים בכלל. הדבר היה תלוי בסקיד.

אלברס התעניין בסיבה. התברר לו כי את ימי העבודה הרבים מקבלים חברי מפא"י, וביניהם במיוחד אותם חברי מפא"י הידועים כאנשים שקטים. ממושמים, שאי־ גם רוטנים ואינם פותחים את הפה בצרכני־ יה, בבית־הקפה או בקיוסק.

★ ★ ★

פולם חרימו אבנים

אלברס חוא אב לשבעה ילדים. הוא נכנס למפא"י, והוא לא פתח את הפה. בזה לא נגמריו הצרות. הוא קיבל את ה־ מאכסימום של ימי עבודה — 21 בחודש אפריל. אולם הוא לא קיבל את השכר. ל־ שוא ביקש, התתן, הזכיר את ילדיו ואת הצורך לקנות להם אוכל. נאמר לו כי לכל המוקדם יגיע השכר — 105 לירות עלובות — בעוד שלושה חודשים. אך לא הכל היה אבוד. כעבור שבועיים הגיע כסף לקריה — לא לתשלום השכר,

תער על משרד־החברה וניסה להעלותם בי־ אש.

אותה שעה ישבו בחדרו של השריף מנהלי החברה המבוהלים, ששוחי־פנים ו־ חיזורים, האוינו לדבריו של הבוס הגדול, שבא מן הבידה.

בוס, הכוחות שלי לא הספיקו, אמר השריף וניגב את הוצעה הקרה מעל מצחו האדמוני.

"קרא לגדר הפרשים!" אמר הבוס בקול שקט, כשידיו נחות על חיקו המצותח.

כעבור שעה קלה כבר רקעו על הכביש פרסות הסוסים של גדוד הפרשים במדיו ה־ מבריקים. "אש!" צעק המפקד. מטח של יר־ יות פילח את האוויר.

ההמון המבוהל נשכר. תוך מנוסה אי־ מה חזר כל אחד לחורו, מרעיד מפתח. ה־ שקט חזר על כנו, מוסרע רק על־ידי רקיעת המגמים של הקלגסים, שאסרו עשרות סו־ עלים, לפי רשימות מוכנות מראש. הבוסים נשמו לרווחה. בעל המסבאה פתח את תריסי צריפו והעלה אור...

עד כאן היה זה דף סכל ספר חגגון על המערב הפרוע. מבאן מתחיל סיפורו מן הצפון הפרוע של ישראל — סיפורה של קדיית שמונה.

★ ★ ★

אלברס חישש את המחור שריף היה מסקת־ראשון אליהו דביר, ממקד משטרת קרית־שמונה. הבוס ה־

הלישכה והמשמרה שורר בקרית שמונה

בכך שצחק ללא סיבה מסמקת ברחבה ש' לפני קופת-חולים, בניגוד למעשים (1)102 ו-23 לפקודת החוק הפלילי 1936.

יומיים אחרי ההפגנה הלכה אסתר, אם לארבעה ילדים קטנים, למשטרת קרית שמונה כדי לברר מה גורל בעלה, ומתי יחזור הביתה כדי לפרנס את משפחתו. היא גורשה משם בגטות על-ידי הקצין אליהו דביר. למחרת היום הפילה את עצמה ביאר שיה תחת גלגלי אחת המשאיות.

חוקיה של קרית שמונה, מתאימים למצוריות השוררת בה. חוקיו של מתנה ריכוז חייבים להיות שונים מחוקי העולם החופשי. בקרית שמונה, אין הרעב פשע, לנחש ב' רעב — מותר. מושג הפשע עצמו הפורע של ישראל מתחיל כשאחד הנדונים לרעב — אסתר רוזן שבעלה כלוא במשטרה, אינו יכול לפרנס את משפחתו — מנסה לערב במצבו כדי לאיים בלתי מתאימים.

היא נעצרה מיד, הובאה למשטרה, הוכתה מכות אכזריות על-ידי הקצין דביר והשוטר רים הדרוויים, שעוד נמצאו במקום אחרי דרכי ההפגנה. כשנשאל בקשר למכות אלה, השיב הקצין דביר לחוקר העולם הזה: "ע.מ.מ. בן-ישי (מסדק הגפה) יודע על כך יותר טוב ממני. שאל אותו."

אסתר ביקשה תעודה מקופת-חולים על מצבי המכות. קופת-חולים ורשה שתביא אישור על כך מהמשטרה. המשטרה לא אישרה שהיכתה את אסתר חזן. אולם אסתר שוכבת במיטה עד עצם היום הזה, פצור עזה בגבה ובזרועותיה.

★ ★ ★

רשימת המכות

כ נחוג במחנה ריכוז, אין משטרת קרית-שמונה מאמינה בעונשים מופ' שטים ובתהליכים מסובכים של משפט. ה' דרך הקצרה ביותר אל הצדק היא הקו ה' ישר בין אגרוסו של הקצין לפרצופו של האיש הראוי לעונש. השימוש בשוטרים דרוויים, נגד עולים יהודיים, גם הוא שיטה קולוניאלית עתיקה ובדוקה.

רשימה קטנה ומקטרת של החדש האחרון בלבד בלתי כוללת את המפריעים הבאים:

● כאשר סירבו הנאשמים מס' 10 ו-12 בתק ההפגנה, האחים אלברט (21) ומרדכי (24) רביבו, להודות באשמות שיוחסו להם (וריקת אבנים בחזון על מכונית משטרה, הסלת אימה על הציבור, התקהלות בכביש הראשי) הונחתו עליהם מכות-רצח בידי הקצין אליהו דביר וע.מ.מ. בן-ישי, מסדק הגפה.

● צלחה ראוי נעצר בקרית-שמונה ב' אשמת גניבה, הוחזק באופן בלתי-חוקי

קרן החסדית אליהו אוהיון, מחוסר עבודה קבוע בגלל הסתייכותו למפגנת אר' פוזיציה, קיבל עצה מספקד המשטרה לעקור מסקום אחר או להצטרף למפגנה המתאימה.

במשך שבועיים, קיבל מכות רצופות במשך כל אותו זמן, הודה באשמה, נשפט לש' נתיים מאסר.

● כאשר התלונן סקיד הסוכנות כי אשת אחד החושבים, מלכה, היכתה אותו, הובאה האשה למשטרה, הוכתה במשך ש' עות על-ידי סמל-התחנה דוד ולינגר וסמל-החקירות אליהו בן-יוסף.

למי שאינו יודע, יש להזכיר כי הכאת אדם, בכל מקרה שהוא ומכל סיבה שהיא, בידי אזרח או שוטר, שלא לצורכי הגנה עצמית, היא עון פלילי.

★ ★ ★

אליהו אוהיון מחוסר עבודה

אליהו אוהיון, בן 25, גר בפחון מס' 76 בקרית-שמונה. הוא גויס לצבא, שוחרר ביום 30 באוגוסט, 1954. תעודת השחרור שלו, מס' 67783, כוללת ציון לשבח על "התנהגות טובה". חוץ מזה נר' תח בצבא, קיבל הוראה בכתב לעבוד רק בעבודה קלה. אולם רבץ עליו כתם שחור בלימתה: הוא היה חבר תנועת-החרות.

בקרית-שמונה אין עבודות-קבע לחבר' חרות. אליהו אוהיון החל מתרוצץ ממוסד למוסד. בכל מוסד נאמר לו כי הוא "שייך למסלגה הבלתי-מתאימה". מסעם לפעם קיבל עבודות זמניות קצרות. בניגוד לרוב פועלי קרית-שמונה ומנהליה, אוהיון הוא בעל השכלה.

כשנתפגמה משרה של דוד בדואר המקור' מי, נבחן אוהיון על-ידי המנהל, שהציע לו לעבוד שבוע חניגם כנסיון. בסוף השבוע שלח אותו המנהל ללשכת-העבודה לקבל "סידור". מרכז לשכת-העבודה, מנחם נחמיה, לא נתן לו "סידור" זה. הפנה אותו ליצחק שטיינר, מזכיר מועצת-הפועלים, שסיכם את המצב במלים ברורות: "אתה עשית לעצמך צרות בגלל מפלגתך".

מכאן הובילה הדרך ליושב-ראש המועצה המקומית, אשר נזר, והשיחה נסבה על כמה מרשיות מעברו העשיר של העסקן המ' כובד חזה. אוהיון קיבל עתה פתקה ללשכה, אולם שם נודע לו כי המשטרה כבר נמסרה לנאשם זלבר, עולה חדש חרדי-גויס שהגיע רק לפני כמה שבועות לארץ.

סבלנותו של אליהו אוהיון פקעה. מושגיו המיושנים על תור ועל צדק ממרוקו המפגרת, הוסיפו להסרידו, שלא בצדק כמובן. אחרי שנחמס וחצי של שרות בצבא, רצו נציגי המדינה להעניק לו חופשה מור' שכת ללא חשלוס, על חשבונו הוא. הוא סרב.

הלשכה היא מוסד ממשלתי, כפופה לה' לכה לחוק המדינה. אוהיון ניגש לקצין ה' משטרה אליהו דביר להתלונן על הפרת' החוק בלשכה. דביר שלח אותו ישר לכ' חובת הגבונה: מרדכי שלו, מזכיר מפא"י, דברי שלו: "אני יודע שדברי שלח אותך אלי, אבל לתנועת-החרות אין זכות קיום בארץ, ואני אהיה מוכן לעזור לך רק ב' מידה שחשכים". היה ברור למה נתבקש להסכים.

שוב פנה אוהיון אל דביר, הפעם הציע לו דביר הצעה מעשית: להיות אחראי ל' תחנת-המשטרה העזובה במחולה, או לקבל המלצה ללשכת-העבודה בחיפה, ובכלל שלח יראה יותר את פרצופו בקרית-שמונה.

אוהיון פנה בכתב לכנסת, למפקד-המדינה ולשאר המוסדות התוצאות: אסס. אליהו אוהיון מחוסר עבודה.

★ ★ ★

יאנק וחרגל האדום

משקח ראשון אליהו דביר אינו אלא מבורג קטן למדי במכונה השולטת ב' קרית-שמונה. אולם הוא בורג מרכזי מאד. על כך יעיד אשר קרה בשעת ההפגנת הג' דולה עצמה.

יעקוב ("יאנק") לאור, חבר משק דן, מז' כיר סניף מס' בקרית-שמונה ונציגה במד' כירות מועצת-הפועלים, נקרא בטלפון לבוא לשיבה דחופה. הטלפון הוא מכשיר שלטוני חיוני בקרית-שמונה. בניגוד למקומות יותר חשובים בארץ, יש מרכזיה אוטומטית, המ' אפשרת לכל שליט המקום, בסלימים השור' גים של המכונה, לקיים ביניהם קשר מידי,

קרן ההכאה, אסתר חזן, שנפצעה בכמה מקומות בגופה מכות קצין-המשטרה אליהו דביר ושוטרים דרוויים, אחרי שדרשה את שחרור בעלה העצור. אסתר עדיין שוכבת רתוקה למטה, ננשח לדלת צריפה רק לפי בקשת הצלם. כשישובו ילדיה של אסתר מבית הספר יחיה עליהם להכין את ארוחת הצהרים בעצמם. אסתר אינה מסוגלת כמעט לזום עבודה, לא תוכל גם לקבל פיצויים על סבלה והנזק שנגרם לה. רופא קופת חולים אינו יכול להמציא את האשור הדרוש לצורך תביעה משפטית — ללא בקשת המשטרה-הנאשמת.

ולפנות מקום לבני טיפוחיו, החל אבריאל מהרהר בעתידו. הוא ראה כי כל גדולי מפא"י ביססו את כוחם האישי על אחוזה פינאולית — אחוזה מקומית כמו חרשים-טאן של חושי, אחוזה כלכלית כמו טולד' בונה של דוד הכהן והילל דן, אחוזה צי' בורית כמו האיגוד-המקצועי של גמיר, אחר' זה בטחונות כמו עמוס בן-גוריון ואחרים.

אהוד חישש אחוזה מתאימה בשביל עצמו, מצא אותה לפני אפו ממש: קרית-שמונה, שזקקה לשליט עליון. כאן היו כל הנמונים: הסיכוי להיבחר כציר מקומי לכנסת אם אי' פעם יצליח ב'גי. להנהיג חוקת-בחירות אזורית, וגם האפשרות לנסות בממדים ק' טנים שיטות-שלטון חדשות, שאולי תהיה טעם אפשרות להפעילן בארץ כולה.

עד כה אין לאבריאל שום תואר רשמי במקום, מלבד תואר נשיא החבר למיתוג קרית-שמונה. שעליה עוד ידובר. אולם הוא גילה כשרון טבעי להקים מכונה, שגם מומ' חים גדולים יותר בכמה פינות בעולם היו מקנאים ביעילותה.

שמו של אהוד אבריאל היה מעם גיאורג איבראל. האשכנזים המעטים בקרית-שמונה ראו בכך משהו סמלי. הם נזכרו כי ההמ' גון הגרמני שנודע-לשימצה פתח במלים "דויטשלאנד, דויטשלאנד איבר אלס", שפי' רושן: "גרמניה, גרמניה מעל לכל!" הם החלו לשיר, בקול נמוך מאד, "אהוד, אהוד איבר אלס..."

כיצד הצליח אהוד להפוך את קרית-שמונה נה לאהודיסטאן, כיצד התבצר במקום שלי' טון של אנאלפבתים ורועי-זונות, כיצד טר' על המשטר הרודני המובהק ביותר בארץ, מחוץ לתחום-הראייה של דעת-הקהל והחוק — על כך יסופר בהמשך הסידרת.

★ ★ ★

חרך לאהודיסטאן

אהוד הגיע אהוד אבריאל, המעיד על עצמו שהוא עתה האדם המקורב ביותר לראש הממשלה, למקום גידח זה, בלב ה' צפון הפרוע?

אבריאל הוא, מבר משק נאות-מרדכי, ה' שוכן סמוך לקרית-שמונה. אחרי ששנחס ספיר סילק אותו ממשרד-האוצר, ולפני ש' בן-גוריון הצליח סוף-סוף לסלק את שרת

נציב המנגנון מצליח להוכיח רשימה שחורה

1. הממשלה תעמיד לרשות נשיא המדינה, ראשיהממשלה ושרהחוזק דירות-שרר קבועות, המתאימות לרמת תפקידיהם ולצרכי חייצונ החלים עליהם. דירות-שרר אלה תעמודנה לרשותם כל עוד הם משמשים בתפקיד המוטל עליהם.

2. כל אדם אחר הנבחר או הממונה לתפקיד ממשלתי, בכל דרג שהוא, וחנאלץ בתוקף תפקידו להעתיק את מקום מגוריו, רשאי נציב שרות המנגנון להורות להעניק לו תוספת מיוחדת למשכורתו, שתאפשר לו לשכור דירה מתאימה לצרכיו.

3. קיבל אדם תוספת-דירור כאמור בפעיק 2, יהיה חייב להעמיד לרשות המדינה את מקום מגוריו הקודם או את זכויות-החזקה שלו במקום מגוריו הקודם, ללא תשלום, למשך אותה תקופה.

(טעמים שאינם קיימים בתקנון השרות של מדינת-ישראל.)

מגנרי וילקנפלה, פקיד לאידוע שהובא לטפל בענייני מסים, עלו למדינה 32100 ל"י, כמחירו של מטוס קרב מדגם מוסקו.

הריקוט הרשמי, או שהמדינה הבלתי-מוסרית קלית השאירה את דאגת הפנסון כולה על שכם משפחת רוזוולי.

★ ★ ★

הנהלת פנקסים כפולה

משפחת רוזוולי היתה רגילה לתנאי דירור מרווחים. ברחוב וויתקין הגאון בתל-אביב, שרקעותיו הועמדו בשעתו על ידי הקרן הקיימת לרשות נכבדי היישוב בתשלום סמלי, יש למשפחה בית מרווח של חמשה חדרים נאים, מוקף גן ועצי-פרי. הנהלת-הפנקסים הכפולה בנויה על הי עקרון שכל עיסקה כספית צריכה להוסיף בחשבון פעמיים: פעם בסור הזכות ופעם בסור החובה. עיסקת הדירות של רואה החשבונות של דיר רוזוולי מסרה כלל זה. היא מופיעה פעמיים בסור הזכות. אין בה סור חובה.

האיש שקיבל ארבעה חדרים על-חשבון משלם-המסים לא מצא לנכון להעמיד את דירתו התל-אביבית לרשות עובד מדינה אחר, שהיה זקוק לשיכון בתל-אביב. הוא יצא מן ההנחה כי פקיד המקבל דירת-שרר מיד משלם-המסים בתל-אביב, ישכיר את דירתו הירושלמית במחיר לפי רוח הזמן.

רוזוולי עשה את אותו הדבר בדיוק: הוא השכיר ארבעה חדרים של דירתו התל-אביבית למר ברונושטיין, אחד מבקלי מפעל-הענק ארטיק-קריטיב, שלא היה לו כל קושי לשלם שכר-דירה חדש של 180 ל"י בערך. את הסכום המדויק סירב דיר רוזוולי ל" גלות לכתב העולם הזה. אמר רוזוולי: "שר האוצר יודע."

החדר החמישי בביתו התל-אביבי של רוזוולי דרוש, בין השאר, לאחסון הרהיטים. משלם-המסים לא הסכים בשום אופן כי רוזוולי יעביר את רהיטיו הפרטיים מתל-אביב, עמד על כך שיינתן לו לממן רכישת

טהור מכל שטטנר

מר דיר רוזוולי, נציב שרות המגנ, הופקד על-ידי מדינת ישראל לש" מור על טוהר המנגנון.

מר רוזוולי לא הכיב. מאז עבר לתפקיד זה, נשמע קולו מדי פעם כאשר טוהר המגנ גנון היה מוטל על כפות המאזניים. כך, למשל, היה רוזוולי האיש שהבהיר לציבור כי המנגנון צריך להיות טהור מאנשים כמו מרדכי מאכסימיליאן שטטנר, המתעקשים ל" העכיר את היחסים החברתיים בתוך המנגנון על-ידי גילוי גניבות ומעלות.

מקצועו של רוזוולי הוא הנהלת פנקסים כפולה. אולם החובבות שלו היא האסתיטיקה. הוא נולד כחרגר רוזוולי בברלין, לפני 57 שנה, למד חקלאות עוד במולדתו. שאי פתו הציונית, שהשתקפה בבחירת המקצוע, מצאה גם ביטוי בבחירת בת-זוג: דורה ארלוורוב, מוסיקאית צעירה ואחותו של המנהיג הציוני הנודע.

כשעלה לארץ ב-1922 נוכח שאפשר ל" שרת את העם לא רק בעבודת אדמה, אלא גם בבוכהאלסריה. אחרי כמה שנים של עבודה חקלאית כיתא את הטוריה לעט גור, הפך מזכיר התחנה החקלאית ברחובות. מכאן היתה רק קפיצה אחת למשרד פרטי מכניס של רואה חשבון.

התמיתו של רוזוולי החלה מפארת את המאזניים של מיטב המסודות הכלכליים ב" ארץ.

★ ★ ★

פולם הצללים

אדם נמש האסתיטיקן לא הסתפ" קה בטורים יבשים של ספרות. היא נכססה לשורות של תחיים. בגמר שעות הי עבודה היה רוזוולי נועל את משרד החשבון, לובש את מיטב בגדיו ופוסט אל אולם הקונצרטים. עז מהרה ביסס לעצמו מעמד של מבקר מוסיקלי בעתון הארץ.

המשך סימפוזי חיו של רוזוולי התאים לפתיחה. אחרי גמר המלחמה המשיך רוזוולי, יו, חבר מפא"י, לטפס בסולם הצללים. הוא קיבל תפקיד של כינור ראשון במשרד הי בטחון, עבר משם כסוליסט לתפקיד הממונה על הכנסות המדינה, ולבסוף הפך למנצח על התזמורת הכללית של פקידות המדינה: נציב שרות המנגנון. שם הרחיק צלילים צורמים מן הסוג של שטטנר.

אולם כשם שהטוב במנגנים זקוק לסטרא-דיואוריום, כן זקוק הפקיד המעולה לדירור מתאים. לכן היה הממונה-לשעבר על הכ"נסות המדינה נאלץ לגרום לה גם אי-אלה הוצאות.

למען הארמונית נפשו של רוזוולי, רכשה המדינה דירה מפוארת, בת 4 חדרים, ברחוב רמבין 10 בירושלים. למשלם-המסים עלתה הדירה, לפי טענות שרה-אוצר, רק 25600 ל"י, ועוד אלפי לירות הוצאו לריהוט שית" אים למעמדו של נציב המנגנון.

הדירה, השוכנת ברובע המפואר ביותר של ירושלים, היתה הכרחית גם לאור הי עובדה כי דורה רוזוולי היא אחת המורות המעולות (והיקרות) ביותר למוסיקה בארץ, זקוקה לחדר לשעוריה בפנסנר. משלם המסים טרם קיבל אינפורמציה מוסמכת אם הוא עצמו קנה גם את הפנסנר, כחלק מן

כשמלאו, השבוע, חמש שנים למות קודמו, אליעזר קפלן, משכץ הלב. לא היה לו כל חשק ללכת בעקבותיו, להקריב את בריאותו על המזבח של תפקיד מרוצץ ומייגע. בניגוד למרגלים בתנ"ך, שכרעו תחת מעמסת אש-כל ענבים, כרע אשכול תחת המצב הכל-כלי, המתנדנד על סף פשיטת-הרגל.

עייפות כללית זו הפכה למשבר נפשי אחר שנתגלתה עיסקת המישיגה האסתיטי. מכל קצחת הארץ הגיעו למשרד האוצר דו"חים מבהילים על התחלה של "שביתת" מסים ספונטאנית. אלפי פעמים חזר הפסוק: "למה לי לשלם בשביל דירת שרה-אוצר?" התפטרותו של השר האחראי הפכה למוצא הגיוני.

אולם ביגיי לא רצה לוותר על אשכול, התומך בקו שלו בממשלה. הוא לא היה בטוח כי המועמד לירושה, גיורא יוספסל, די חזק כדי לקבל את המעמסה על שכמו, והוא לא רצה במועמד מסא"י אחר המ"סוגל לשנות לרעתו את מאזן-הכוחות ב"ממשלה. לעומת זאת חותר עוזרו הקרוב ביותר של ביגיי, אהוד אבריאלי, אויבו הי אישי המושבע של אשכול, לסילוקו.

המסקנה, לפי שעה: למרות שההתפטרות הוכחשה, יתכן שלא תצא עדיין לפועל.

הכנסת

הבטחון בחוז

על במת הכנסת עמד דיר ב"גוריון, הי ברא משאלה אדיבה שחבר-הכנסת משה שרת יוסיף עתה, אחרי התפטרותו מן הממשלה, לתרום את מיטב כוחותיו לעבודת הכנסת. אולם אותה שעה, לפני שבועיים, עסק מוחו הפורה של ביגיי, בבועיה חמר רה: כיצד למנוע כי שרת יהפוך באמת את הכנסת לבמתו?

הצרה היתה שהמקום שנתפנה בממשלה עם סילוק שרת נתפס דווקא על-ידי מרדכי גמיר. גמיר היה קודם לכן חבר ועדת-החוקר-הבטחון של הכנסת, ועם הפיכתו ל" שר נאלץ להתפטר מעמדת-מפתח זו.

זה היה רע מאד. כי לולא נתפנה מקום בועדת-החוקר-הבטחון, לא יכול היה שרת לדרוש לעצמו מקום זה. אך מאחר שנתפנה שם מקום השיך למפא"י, היה זה דבר כמעט מובן מאליו לכל אדם (מלבד לביגיי). שמקום זה מגיע לשר-החוזק המוסקל, המר עמד מ" 2 ברשימת מסא"י לכנסת.

מחסום לביגיי. מפסקת ביגיי, יצ" אה בלחש ההוראה: למנוע בכל מחיר את יצירתו של שרת לוועדה זו. כי שם יוכל להקים מחסום חסון בפני נצחון הביגיונים. אחד ששמע על כך היה מנחם בגין, ראש סיעת תנועת-החרות. בגין לא היה מעולם חסירו הלהב של שרת, אולם הוא ראה אפשרות טובה לעשות גיססה יפה, ובאותה שעה לסכסך עוד יותר בין ראשי מפא"י. הוא הציע בתמימות כי ועדת-החוקר-הבטחון תמין את משה שרת באופן קבוע לשיכיר תיה, בהתחשב בנסיבות הרב בענייני-חוזק. מצבו של ביגיי היה קשה מאד. על חבר רת-החצר שלו היה למצוא תחבולה חדשה כדי להשאיר את משה שרת בבטחון מחוז לחודת החוזק והבטחון.

עתונות

חידה ארגנית

הבשורה היתה פשוטה ומשמחת: אנאס" טאזי איבאנוביץ מיקואן, סגן ראש ממשלת ברית-המועצות, עומד לבקר בישראל. כל עתוני ישראל הדפיסו אותה השבוע הבב"לשה, תוך ציון המקור: סוכנות יו"פ. האמריקאית, שמסרה אותה מפ" רשת-השר דור א"י-יטי.

לא התפלאו על הידיעה אותם הקוראים שקראו אותה כבר לפני חודשיים במדור הצפית של העולם הזה (968) או לפני שר בועיים בידיעת אחרונות, שהעתיק אותה מהעתון הצרפתי לה מונד.

לעומת זאת התפלאו מאד עורכי סוכנות יו"פ. בנייר-יורק. משום מה לא זכרו בכלל ששידור כל ידיעה כזאת, אלא פחות מתור עורכי-החדשות של הא"י-יטי. גם הם לא זכרו שום ידיעה דומה לה.

התוצאה: השבוע נאלצו העתונים הנד"המים להדפיס הכחשה. נציג יו"פ, בנייר-יורק מסר לכתב יהודי כי אין לו מושג על כל העניין.

קאשישיאן קישקש. לשוא חיפשו (המשך בעמוד 8)

העם

האיש בבאטל-דרס

"הא. בעניינים", לחשו עליו הבריות. הוא לבש מכנסירכיבה ובאטל-דרס אנגלי, וב" חורף הוסיף על כך מעיל חאקי ארוך מסוג צבאי, אך בעל כפתורים אורחיים.

היה ברור לכל מי שפגש אותו שהוא שהו בהגנה, אך איש לא ידע בדיוק מה. על היה יכול להיות סגנו של אליהו גולומב או סתם שחיצר מקסה כסית, שלא הגיע אמילו לדרגת מס"כ. הוא היה עטוף מס" תרין. הוא היה אחת הדמויות האופייניות של תקופת השקיעה של המנדט הבריטי.

מה עומד לקרות? מאז סילוק משה שרת, דומה מדיניות-החוזק של ישראל ל" טיפוס נשכח זה. היא לובשת לבוש המעיד על רוח צבאית מובהקת, אולם איש אינו בטוח אם זהו בלוף או רצינות, סגנון חדש של שחיץ או מגמה עקרונית חדשה.

והי הודמנות גדולה — אם יש מישוה היודע לנצלה. הקרקע מוכשרת לצעדים דרמטיים, לשינוי כל החזיתות, לאפתעות בינלאומיות. זו הפעם הראשונה מזה כמה שנים שואלים הדיפלומטים מסביב לכדור-הארץ את עצמם: "מה עומד לקרות בירי-שלמים?"

סימפסון ראשון לרוח החדשה נראה הי שבוע בהתנהגותו של גנרל הצבא הקנדי ארטון ברנס. אחרי הפגנת-מחאה ישראלית בועדת שבת-ההשק הישראלי-ירדנית, מן הסוג שהפך מומן לשיגרת, מיהר ראש מטה א"מ לדיר ב"גוריון, מחשש פן תפ" רוק פעולת-תגמול. אחרי שיהה זו עשה מעשה בלתי-רשיגרי בהחלט: הוא הסתייג בסומבי מהחלטת פקדו, יושב-ראש הוועדה, הביטחון עיון מחוש בכל העניין.

לא היה זה, כמובן, נצחון של ממש. הוא לא שינע דבר. אולם הוא הוכיח כי רוחות חדשות מנשבות מסביב למדינה.

הממשלה

לא תחסום שר בלכתו

אין נוהגים בישראל להתייחס באימון ל" דיעה עד אשר מישוה מכחש אותה רשמית. מאתו רגע היא הופכת לנבואה בטוחה. כך קרה לכל הדברים שהוכחו במרוצת הימים על-ידי משה שרת, וכך היה גם ב" יחס להכחשת הידיעה על התפטרות שרת עצמו, יומיים לפני שהתפטר.

השבוע פרסמו עתוני ישראל הכחשה גור"ספת: "חוגים מוסמכים" הכחישו בהחלט

הארץ

מעוניין להכיר בחורה יפה, אינאליגנ"טית, בעלת השכלה גנרות. (ידיעות אחרונות) מרדכי דן, תל-אביב זה נקרא לחפש.

הדפסת כרטיסי נסיעה מוופים של חברת "המקשרי" (דבר)

לשקר יש גלגלים. אורי סירון, חיפה

לימוד תורה, משרד שבוי מפי ד"ר נחמה לייבוזיץ. (הארץ)

אלי רון, חולון מההאזנה ישחרר רק המוות.

להפגיש עניינים ששום שקר אין ב"יניהם. (הארץ)

רינה גור, רמת-גן הרוצה לקשר ירחיק עדותו.

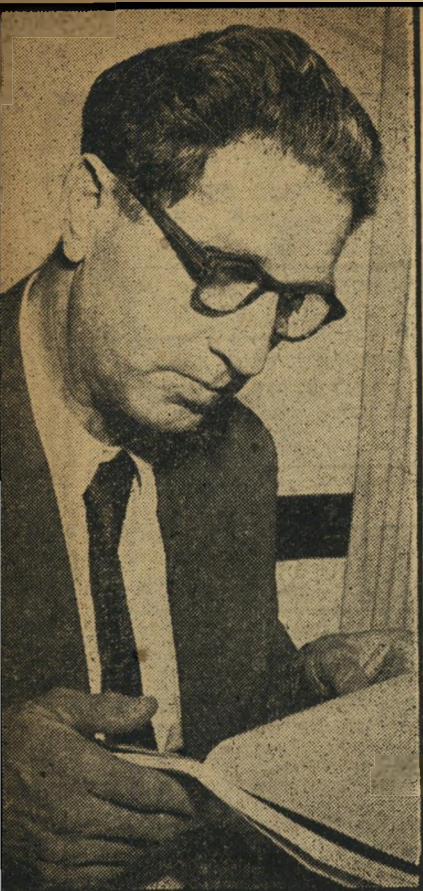
אני מנגן עלי גם בעזרת שלושה ואר"בע מקלות. (העולם הזה)

רחל כהן, נתניה מאזוכיטס.

כאילו מתכוונן לוי אשכול להתפטר מתפ"קידו כשר האוצר. היתה זאת תגובה לידיעה שפורסמה לראשונה בראש מדור הצפית של העולם הזה (976) בשבוע שעבר. כעבור ארבעה ימים חזר עליה הבוקר בכותרת רועשת.

אחרי שהודיעו חוגי משרד-האוצר, רש"מית, כי אין שום יסוד לידיעה, ציפו למדור נסיון רבים להתפטרות תוך יומיים. אולם ישנו הבל עקרוני בין פרשת שרת לבין פרשת אשכול: שרת לא רצה להתפטר ל" הוכרח לכך על-ידי ב"גוריון, ואילו אשכול רוצה להתפטר בניגוד לרצון ב"גוריון.

שביתת מסים. שרה-אוצר בן 59-איבד הרבה מכוחו השופע בשנות תפקידו.

שאכסד לחיות כפקיד – אם יודעים איך של אנשים אסתטיים

גם ברסלע, האחראי לחלוקת הפרוטות העלובות של משרד-הסעד ופתיחתם לנו קקים, לא מצא לנכון להעמיד את דירתו האחת לרשות המדינה, שנתנה לו את הדין רה השניה.

★ ★ ★

הפקידים והנייטיבם

בשום מדינה בעולם אין דירות שרד לפקידים. אפילו לשרים אין דיר רות-שרד בדרך כלל, להוציא ראשי-ממשלות ונשיאים. כלל זה אינו חל על מושבות, בהן מעוניינת המדינה לשמור על מעמדן של הפקיד הלבן בעיני הנייטיבם הצעונים.

שום פקיד בעולם לא היה מעז להעלות על דעתו, בחלומותיו המוזהבים ביותר, ל- קבל דירת-שרד בארץ מולדתו, על חשבון משלם-המסים. שום ממשלה הנאלצת לה- עמיד את עצמה למבחן אמונו של העם גם לא היתה מעז להציע דבר כזה.

אולם ישראל שילמה לשלושה פקידים אלה בלבד, שאינם נבחרים על-ידי איש

במיוחד כדי ליעץ כיצד לגבות ממנו את המסים ביתר יעילות. ואמנם, המסים נחו- צים – אם להתחשב בעליית המתמדת של מדד יוקר הדירות, בחמש השנים האחרונות כמו שרווליו מומחה לביקורת מוסיכל- כלית, ויילקנסלד לגביית מסים, כן מומחה ל- משה ברסלע לעניני סעד. הוא מומחה ל- סעד עצמי.

ברסלע, ששמו היה ברסלבסקי כשנולד ברוסיה, שימש כנעוריו בתפקיד מתאים ב- החלט לכשרונותיו הצנועים, מורה לחינוך קות של בית-רבן. הוא חיבר ספר קטן ל- תורת החשבון לכיתות הנמוכות. אולם חש- בונותיו האישיים נמנו בהחלט על תורת המאיתמטיקה הגבוהה ביותר.

בתל-אביב יש לברסלע, המנהל הכללי של משרד הסעד, חילה נאה בשדרות בן- ציון מס' 13, מוקפת גן. המספר 13 לא הביא לו מזל-בש. להיפך, כשנדרש ברסלע לעבור לירושלים (בין כינוס לכינוס בפא- ריס) רכשה המדינה עבורו דירה שעלתה 21 אלף לירות, נוסף להיטיבם, למכונת ולטלפון, ברחוב ז'בוטינסקי 38, ישר מתחת לדירת-השרד של שרי-המשפטים פנחס רוזן.

מערכת חדשה של רהיטים לדירה הירושל- מית. הכסף אינו חשוב.

★ ★ ★

מוסיקה מודרנית

מי שאינו רואה-חשבון מוסמך כי- זמורו יתקשה לחשב בדיוק את הכנסו- תיו החדשות של דוד רוזווליו. הן מסתב- מות, בערך, כלהלן:

● משכורת חודשית, שהיא בערך בסך 470 ל"י נטו, אחרי תשלום כל המסים (מל- בד יתב מגן). המשכורת המדויקת של פקיד מדרגה 1 לא נקבעה עדיין סופית על- ידי הממשלה.

● שכר הדירה של ארבעה החדרים בתל- אביב, בגובה של 180 ל"י בערך.

● שכר סופרים כמבקר מוסיקלי בעתון- הבוקר המבוסס ביותר בארץ, המגיע לפי דעת יודעניגן בערך לסכום של 100 ל"י.

● שכר לימוד של תלמידי הגברת רוזול- יו, המגיע לפי הערכה צנועה ביותר ל- 300 ל"י בחודש.

כך מסתכמות ההכנסות של משפחת רו- זוליו, בעלת דירת-שרד חינום וריהוט חינום, מכונת-חינם וטלפון-חינם, לסכום של ל- פחות 1050 ל"י לחודש, אחרי תשלום מס- ההכנסה של הבעל. גורל מס-ההכנסה של האשה אינו ידוע, מאחר ששמה, כשם בעלה, נסקד בספר הנישומים.

ממספרים אלה מתברר כי הטענה הנור- שה, כאילו פקיד הממשלה אינם יכולים לחיות ממשכורתם, אינה אלא השמצה ועלי- לה שפלה, וכל מי שטוען שצילילי סימפוני- ית הדיור של רוזווליו צורמים את אוניו, אות הוא כי אינו מבין מוסיקה מודרנית. מוטב שיקבל שעור אחד או שניים אצל הגברת רוזוליו.

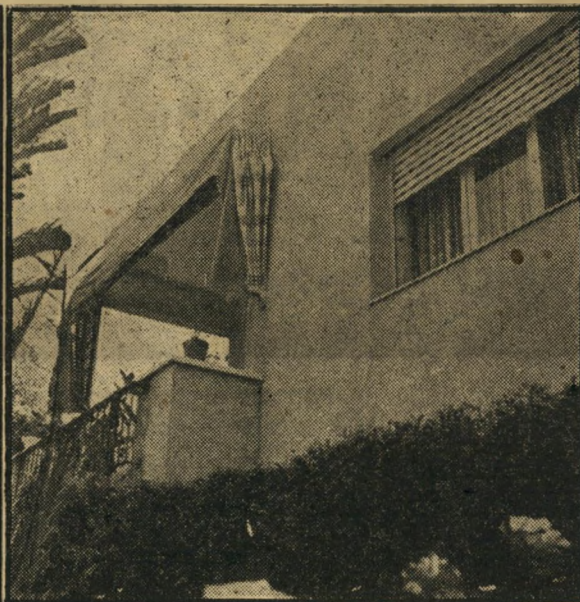
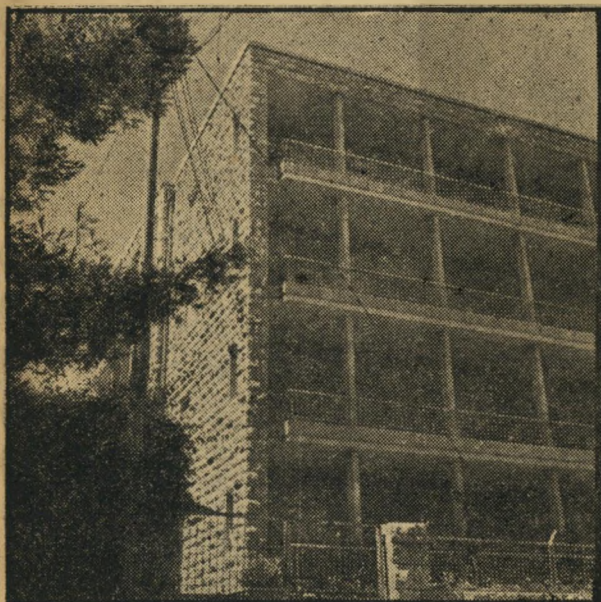
★ ★ ★

מדד יוקר הדירות

אחת הרמוניות המסתוריות ביותר במדינה הוא אדם בשם הארולד יחזקאל ויילקנסלד, מומחה למסים. שרותיו של חיל- קנסלד עטופים סודיות, כמו שרותיו של יועץ-סתרם בממלכה האוסטריו-הונגרית ל- שעבר. אפילו חברים מרכזיים בועדת הכ- ספים של הכנסת אין להם מושג מי האיש ומה הוא עושה.

אולם שרותיו היו די חשובים למדינת ישראל כדי שתרכוש למענו דירה שעלתה 27600 ל"י, בתוספת ריהוט שעלה 4500 ל"י, ברחוב ז'בוטינסקי 39 בירושלים.

משלם-המסים שילם ברצון את המחירים האלה, יחד עם מכונת וטלפון, לאדם שבא

מגורי רוזווליו (משמאל, קומה ב') עלו למדינה יחד עם הריהוט, לא פחות מ- 30 אלף ל"י, יותר ממחצית מחירו של טנק מדגם שרמן. את ביתו הפרטי בתל-אביב (מימין) השכיר רוזווליו ב- 180 ל"י לחודש. צילילי הפנתר העולים מן הדירה הירושלמית ושטרות הכסף הנש- לחים מן המעון התל-אביבי, משלמים את ההרמוניה האסתטית, שהיא תמצית חייו ומפעלו של הפנקסן, נציב המנגנון והמבקר המוסיקלי. כפיצוי על גן הפירות שעזב בתל-אביב, קבל הנציב רוזווליו דירה חזיתית פונה אל גינה מוריקה, מטופחת ומסופלת בידי גנן ממשלתי.

ושלא הוכיחו שום הצטיינות מיוחדת בתפ- קידיהם, סכום של 74200 ל"י, לפי הודעתו של שרה-אוצר, בתוספת סכום של לפחות 15 אלף ל"י לרהיטים.

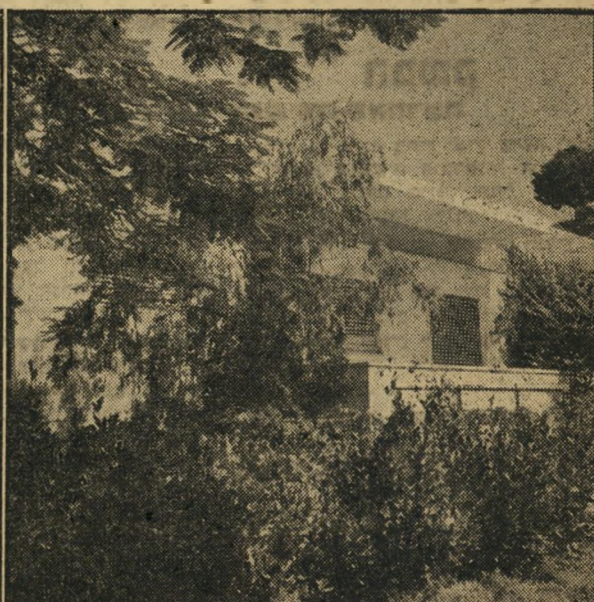
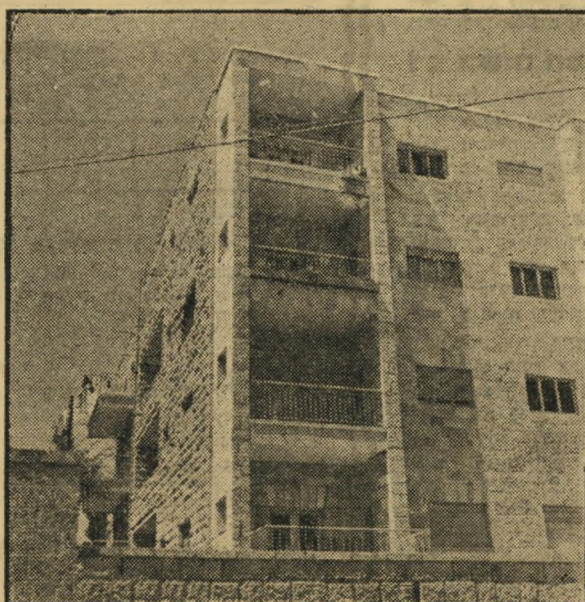
מלבד זאת ציידה המדינה כל אחד מהם במכונית, בטלפון, בפריג'ידר, בכיריים של גז, את מחירי הגזו עצמו משלמת המדינה מדי חודש, יחד עם מחירי החשמל, שכר השומר והגנן וכל התיקונים הדרושים.

לפני חודש אמר פנחס רוזן (דירת-שרד של 20500 ל"י, ריהוט 7600 ל"י) שעסקת- הדיור של לוי אשכול (דירת-השרד של 38 אלף ל"י, ריהוט בסכום שנשמר בסוד) הי- תה "משגה אסתטי".

אולם רוזן, חובב אמנות בעל טעם שמי- רני, טעה בהערכה. הוא שכח כי הסגנון האמנותי החדש של כל דור נחשב למשגה אסתטי בעיני הדור הקודם.

סגנון-הדיור של לוי אשכול אינו משגה אסתטי. הוא האסתטיקה החדשה של ישר- ראל, בשנת התקציב 1956/57, שנת הסכנה של השמדת יהודי מארוקו, שנת הוצקה לנשק, שנת יתב המגן.

בשבוע שעבר מסר אחד הדוברים בקול ישראל כי בישראל גרים בממוצע 2.6 נפשות בכל חדר. בבנינים בלבד, שלא להזכיר את הצריפונים, הפחונים, הברונים והאהלים.

מגורי ברסלע. משה ברסלע, מנהל משרד-הסעד, הממונה על הפרוטות לחלכאים, קיבל דירה שעלתה 21 אלף ל"י, מלבד הריהוט (משמאל, קומה ב') אך ממשיך להחזיק גם בחווילה מפוארת. מגוריו הפולגים של ברסלע, נמצאים ריקים מרבית השנה, מאחר ובעליהם, מטריח עצמו בשטרות הסעד וסעד עצמו, לפאריס, לונדון וניו יורק, לעיתים. המדינה גמלה לאי-הסעד גימלאות-דיור מתאימות.

(המשך מעמוד 6)

עתונאים מקומיים פתרון לתעלומה. ביקורו של השר הארמני המשוסט, (31), גיבור העבודה הסוציאליסטית, נושא אות לניו ר' אולס הפטיש והמגל, נשאר עטוף מסתורין.

אולם כמו בכל ספר בלשי טוב היה פתרון התעלומה פשוט. כשפורסמה הידיעה עלידי העתון הצרפתי, עוררה את תשומת לבם של עורכי היומון הקאהירי אליאחרס. הם הסילו על כתבם הגירורוקי, הארמני לבון קאשישאן, לברר את אמיתותה.

קאשישאן לא טרח הרבה. הוא שאל את אחד מעובדי האנבטיס. הלה מסר לו, כי אופן בלתי רשמי, שהוא מאמין בנבונותה. זה הספיק: קאשישאן ביקש לשדר את הדיעה למערכתו.

הפיתוי הגדול. עורכי אליאחרס הגיעו בשעתו להסכם עם סוכנות יו.פי. לפיו משך תמשים כתבי העתון בעולם ברשת הטל טייפים. הכתבות של אליאחרס נקלטות, על כן, בכל משרדי יו.פי. בעולם, אולם לאיש אסור להשתמש בהן. הן מיועדות רק למערכת העתון בקהיר, המשלמת אותן.

החזילה של לוי אברהמי

השוטר סיד למפקד של המפקד

אולם מנהל הסוכנות בתל-אביב אינם מסוגלים תמיד לעמוד מול הפיתוי המכשיר. רשם לפניהם ידיעות נהדרות, שיופיעו רק מחר בבוקר בקאהיר. מסעם לפעם הם מסר גים את הגבול האלוהי, מעתיקים את הדיעה כאילו היתה ידיעה יו.פי. מעבירים אותה לעתונם הישראליים. כך קרה גם לידיעה של קאשישאן על בוא מיקויאן, שלא היה לה שום קשר עם יו.פי.

אם אמנם יבוא מיקויאן, יכול הדבר לי שפר את היחסים בין ברית-המועצות וישראל. אולם היחסים בין הנהלת יו.פי. וסוכי נותה התל-אביבית התחדדו בינתיים מאד.

רק בשנה הבאה

שלושה חודשים לפני אסיפתם השנתית, התכנסו 249 עתונאי תל-אביב להחליט הדי לשה מיוחדת: שום חבר לא יכהן במסודות אגודתם יותר משנתיים ברציפות.

כאשר נאם לפני שבועיים נשיא המדינה בפני העתונאים, ערב הבחירות השנתיות למוסדות האגודה, הצביע במאוה יושב-ראש האגודה מיכאל אסף על ההחלטה. "זהה דוגמה למוקדסיוציה", הכריז, "וראוי כי שאר מוסדות המדינה ילכו אחריה".

ערב הבחירות קיימו שלושה מיימין תשי עת חברי הועד את מצות האסיפה, הודיעו כי לא יעמידו את מועמדותם לשנה נוספת. נראה היה כי מעתה חגיגתם גם לסתם עתיר נאי להיבחר למוסדות אגודתו.

אלא שיתר חברי הועד לא חלמו לחתר

• ראשי-יתבות של יוניסד פרס, העתונות המאוחדת.

• העלטיס הוא מכשיר אלוהי הקולט תשדורות ורושם אותן, אוטומטית, במכונת כתיבה.

• איש הארץ שמעון טאמט, איש למרחב מאיר בן-גור ואיש דבר יהודה גוטחקף.

העבודה בערוצי-הירדן לא תתחיל בעתיד הקרוב. ממשלת ישראל תחכה לתוצאות השליחות החדשה של דאג האמרשילד, שינסה לשכנע את ממשלת מוסקבה להסכים לתכנית חדשה לניצול מי הירדן, המקבילה לתכנית ג'ונסטון האמריקאית. האמרשילד מקוה שאם תסכים מוסקבה, לא תוכלנה עמאן ודמשק להתנגד לתכנית, כשם שחתננו לתכנית המקורית של שליח איזנהאור.

סכנה גדולה מאיימת על ישראל: חקמת מדינה ערבית אחת לאורך כל גבולותיה. נשיא סוריה, שוקרי אל-כחאחלי, הציע בביקורו בקאהיר לגמאל עבד אל-נאצר להקים איחוד כולל בין מצרים וסוריה, תוך כדי בליעת המוחלטת של לבנון וירדן במדינה המאוחדת. תהיה זאת הגשמת חלומם של עבד אל-נאצר ולכת בעקבות יוסוף צלאח אלידין, מחסל ממלכת ירושלים הצלבנית. **לתכנית זו צפויה תמיכה נמרצת מצד ברית-המועצות,** הרואה בסוריה ובמצרים את ראשי-הגשר לחזית חשפעתה למרחב. מוסקבה תדרוש במקרה זה את יותר ישראל על חגב, כדי ליצור קשר יבשתי ישיר בין מצרים והחלק המזרחי של המדינה המאוחדת. הגשמת תכנית זאת תהפוך את ישראל לגיסו הסריאונים.

נקודת-מוקד אחרת במרחב: תעלת סואץ. האנגלים ילחצו לחזש 25 שנים נוספות את תוקף חזכיון הקיים של חברת תעלת-סואץ, הכפופה להשפעה בריטית, אשר יפוג תוקפו בסוף 1957. נמאל עבד אל-נאצר חותר, לפומת זאת, להקמת חברה חדשה שתהיה בבעלות חברות הגוש האסיאתי-אפריקאי, העומד מאחורי המשטר המצרי.

ראש גשר נוסף של ישי ראל ביבשת אסיה: האי צייר לון עומד לקשור יחסים דיפלר מטיים עם ישראל. בעקבות בורמה האסיאתית וחבש האפריקאית תלך גם ממשלת קולומביה, שתשלח ציר לישראל, אחרי שישראל תשלח ציר משלה לבירת ציילון.

קשר נוסף בין ישראל וי הגוש הקומוניסטי: משרד המש טרה מספל עתה באפשרות שיגורו של הקצין לתפקידים מיוחדים בירושלם, יע קוב בוכנר, כמשקיף לוועידה משטרית באחת ממדינות אירופה המזרחית, אחרי שעד כה לא היו קיימים כמעט יחסים בין ממשלת ישראל וממשלת הגוש הסובייטי.

אגודת-ישראל עומדת לחי זור לקואליציה. אחרי ארבע שנות אופוזיציה, שהביאו לזיגדול ניכר בי עבדותה המפלגתית, החל איציה-מאיר לויץ בגישושים לחזור לממשלה, כדי לפתוח מחדש את המקורות הכספיים והארגוניים להמשך הוצאת היומון המודיע, הנמצא בשלב התפוררות, ויתר פעולות המפלגה, חזקקות לימיון.

לעומת זאת יגביר מנהיג אגודאי אחר את פעולתו נגד ישראל. הארי גוזמן, המזכיר המדיני של אגודת-ישראל בלונדון, המקורב למשרד-החזק ולשירות-האינסליגנס הבריטי, טבור כי ניתוק זיקתה של היהדות למדינה תביא הקלה ביחס ליהודים הן בארצות הגוש הקומוניסטי והן בארצות המערב.

כתגובה לפעילותו של גוזמן מהדק חר"ר נחום גולדמן את קשריו של הקתגרם היהודי העולמי עם התנועה הציונית. גולדמן, המאוכזב מסירוב הממשלה הסובייטית להרשות לו לבקר בברית-המועצות יחדש גם את התביעה לעליה המונית מברית-המועצות, בסיסמה: "שלח את עמיו".

חיים רדאי עלול לחזור למשרד-החזק. רדאי, ששימש כמזכיר כללי של משרד-החזק משך כמה שנים, סולק מתפקידו עלידי משה שרת אחרי שערך מסע-תענוגות באירופה על חשבון המשרד, חזר עמוס רחמים וחפצים אחרים לרוב. הוא יוחזר עלידי גולדה סאירסון, הרואה בו יועץ מקורב ביותר. מאז סילוקו ממשרד-החזק כיהן רדאי בתפקיד נבוח במשרד-העבודה, בחסות גולדה.

חיכוך לקבל כמות ניכרת של אגרות-חוב, הנושאות דיבינדתה קטנה ושזמן פרעונן יהיה כעבור עשרים וחמש שנה. בחוגי משרד האוצר והאיגוד המקצועי של ההסתדרות מתבשלת תכנית לשלם את תוספת-החוק, העולה עם עליית המדד, באגרות כאלה, שתוצאנה עלידי ההסתדרות בערבות הממשלה. הן תהיינה צמודות לערך הדולר.

אסמקת המים לתל-אביב תישאר בידי העיריה. אחרי שסירבתיים השמאלי רחף את העיריה הימנית ברותחים על סירובה למסור את השלטון על מימיה לחברה ההסתדרותית מקורות, יוזם עתה איגוד חקבנטיס הפרטיים את הקמתה של חברת-ענק, בשיתוף עם סולל-בונה, שתבצע את העבודה שתעלה חמישה מליון ל"י, תשאיר את הצינור הגמור (ממקורות הירקון לצפון תל-אביב) ברשות העיריה.

עירית תל-אביב תיכנע לחץ הפוחרים. שדרשו לשלם את מסי העסקים והארגונה הכללית כמו בשנה שעברה, למרות שחעירית סירבה פו כה בחלס לקבל דרישה זו.

בקלות כנו על מקומות הכבוד. לאחר חת ייעצות קצרה, הודיעו כי אמנם מחייבת החלטת האסיפה את כל החברים, אלא שד היא תכנס לחקוקה רק בשנה הבאה. שהרי סוף-סוף אין דין מעשי העתונאים עצמם כדון ידיעה בעזרת, הורשת טיפול קרחני.

פרשת רומק

ספורים ראשם

כשרצתה משרת ירושלים לקפיר אחת ולחמיד את אויבה המושבע, ראובן (רד) מקי' גרינברג, נזכרה כי כמה שוטרים שמר עו מפיו השמצה נוראה. רומק אמר, כי יכלה, כי חיים סלומון, ראש המדור למלי חמה בהברחות בירושלים, קיבל כסף כדי לסדר היתר-צואה לגברת קאופמן אחת, כי שעה שהיה קשה מאד לאחזר רגיל להשיג היתר כזה.

זה נראה מספיק. סעמוני הסלטון צילצלו בירושלים. חיים כהן מהיר להירש לבית המשפט המחוזי תביעה סלילית על הוצאת דיבה. זה היה לפני הרבה זמן. השבוע, כשהגיע המשפט סוף-סוף לבירור, לא היה ברור כלל למי צילצלו הסעמונים.

משלם-חכמים מסייד. תחילה העיד הספל שהיה אחראי לחולית השוטרים, אשר לה אמר רומק את אשר אמר. הוא לא ובר כי רומק טען שסלומון קיבל כסף בשביל היתר-הצואה.

גם העד השני, השוטר בכור מורחי, לא זכר בדיוק מה נאמר. תחת זאת זכר לפתע, בחקירת שתירועב של שמואל (משפט קסטי נר) תמיר, שהוא סיד חניגם את דירתו של סלומון, הממונה עליו, ואת דירתו של ע.מ.מ. משה איילון, הממונה על סלומון, ואת דירתו של מסקר המחוז לר אברהמי, הממונה על איילון. כל זה, כמובן, על חשבונם של משלם-חכמים הגדיב, ותוך הדי פרה מוחלטת של תקנות המשטרה.

בנקודה זו כבר החל התובע להתחרט במקצת על הגשת המשפט. הוא התחרט שבעתיים כאשר באו העדים הבאים: שמואל ליברמן, ממחלקת הדרכונים, מצא בחיקו מכתב, על הגייר הרשמי של מטה משרת ירושלים, חתום בידי הקצין סלומון, בו די קש לתת יחס מיוחד לגברת קאופמן. ליבר מן סבר שהיתה זאת פניה רשמית, פעל בהתאם.

יואל יפה, העד הבא, גילה דברים עוד יותר מעניינים: הגברת לאה קאופמן אינה אלא קרובת משפחה של סלומון, אורחתה ישראלית תושבת חרץ. הודות לפגית סלר מון, זכתה ליחס מיוחד, קיבלה את היתר-הצואה ללא תור.

שכר-לימוד. חיים סלומון, שפרש בי נתיים מן המשרתים והפך קציב-טחון של בנק לאומי לישראל, הוא גם סטודנט למשי פטים. כשהופיע סוחר ירושלמי והעיד כי סלומון הציע לו את שרותו תמורת שוחד של 3000 ל"י, וכאשר העיד מוכתר כסר אברגוש כי סלומון היה נוהג בימי הצנע החמורים ביותר לקחת בכסר כמרוית שפנות של מוון בלתי-חוקי, היתה לסלומון הודמ נות ללמוד פרק נוסף בתורת המשפטים. אולם קשה היה לדרוש ממנו כי ישלם שכר-לימוד לרומק.

המשק

הנשיאה האחרונה

כמעט כל אורח מחוץ-לארץ שרצה לעמוד על קידמת התעשיה הישראלית הובא כתי רועת-שמחה להנחיל מלר, מנהל אתה. או לאברהם קליד, מנהל ארגון.

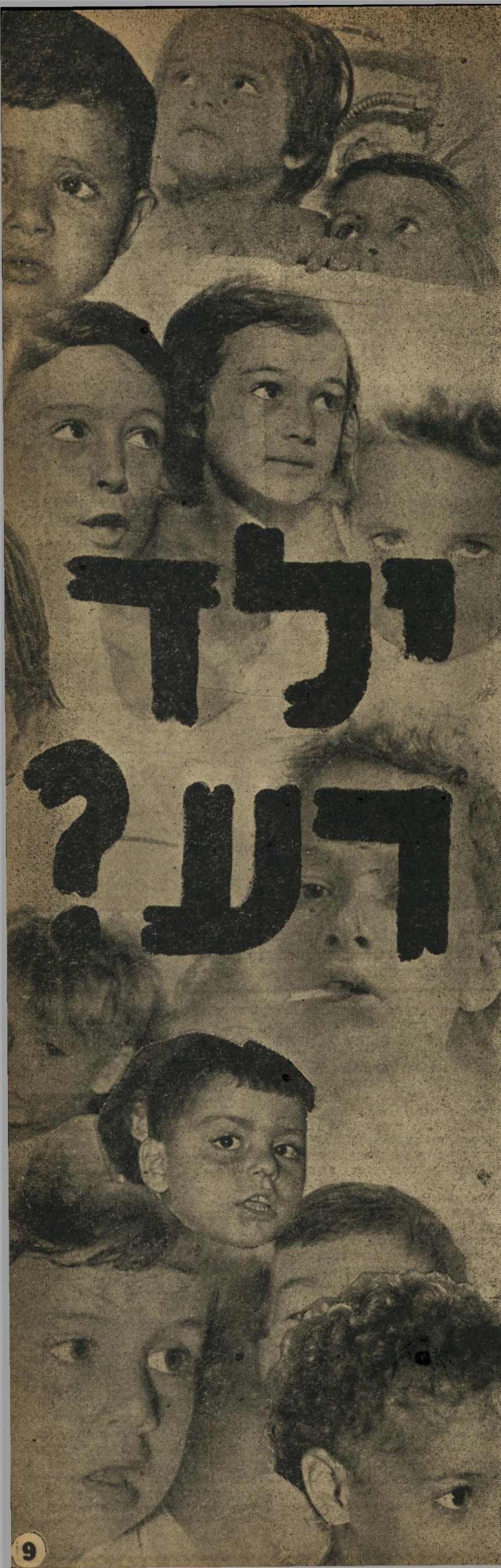
מולר, חניך גרמניה, שגובחו ושערו הדי כסוף היו מאטשרים לו לשחק את עצמו גם בסרט הוליוודי, היה סמל התעשייה החד מתקדם. הוא העסיק פסיכולוג מיוחד לסיי פול בפועליו, העניק להם תנאים סוציאליים שהוסיפו למעשה 50% לשכרם, לעומת 35% המקובלים.

קליד, שהקדיש חלק ניכר מהונו להנצחת זכרו של בנו צבי, סלמי-חאי צעיר שנפל בקרב על אישדוד, לא סיגר אחרי.

(המשך בעמוד 12)

• ידיעה אחרת על ניצול יסיל של כח אחד למטרות פרטיות בידי לוי אברהמי, ועל שיפוז חזילה שלו, ראה מדור אנשים.

• אחרי ששנה לעצמו שם כשחפידו נאשו מיתחמרת בצריפין כי לא נתן לחט לישון בלילות, כדי לשחוט מחם ויזויים.

מדוע רוב הילדים הם מלאכים בגיל שנתיים, שדים בגיל ארבע, אהובים כשהם בני חמש? ומה יכולים ההורים לעשות במקרים אלה? בסקירה שלהלן, המבוססת על הספר החדש, "התנהגות הילד", שהופיע בהוצאת המכון של ד"ר ארנולד גול, חוקר הילדים הידוע, מתוארות תקופות הגאות והשפל בהתפתחות הילדים, לרבות השנים, "הטובות" והשנים, "הרעות" בהתנהגותם. בספר זה מוגשות בפעם הראשונה על-ידי מומחי גזר עצות לטיפול בילד המתפתח. בילד כשהוא מגיע לשלב-גידולו הרצופים קשיים שונים.

האם יילד הוא

ומשמש יידון מלא חיבה.

למעשה מתנהג בן השנתיים כל כך טוב, עד שההורים נוטלים בפה, לעתים קרובות, בצפותם להתקדמות נוספת אך ורק בכיוון חיובי זה. אולם אשלייה זו מתנפצת כשהילד מגיע לתחנה הבאה.

★ ★ ★

בגיל 2½

ה ילד נכנס לדרגה הקרויה "אימ-סראלית", מאחר שהתנהגותו דומה לזו של אימפראטור (שליט) רומאי. שתלטנות, תבענות, עיקשות וחוסר-גמישות הן מהתכונות הבולטות בגיל זה. בו רוצה הילד בדיק את מה שרצוי לו וברגע הרצוי לו. הוא נועד לתת פקודות ולקבוע החלטות.

אם הוא מחליט: "אני רוצה לבד" — הרי שאיש לא יוכל לעזור לו. אם הוא מחליט: "אמא לעשות!" אוי לא יוכל האב למלא זאת. בן השנתיים וחצי אינו יכול כמעט לקבוע דרך והישאר נאמן לה. הוא יגיד: "אני כן — אני לא", "תצא — תישאר" יתנגד בעקשנות לרעיונות חרשים.

אם קראת באוזניו אתמול לפני שנתו סיד מור מסויים, הרי שירצה לשמוע אותו סיפור עצמו גם הערב. מאחר שהשכבת ילד בן שנתיים וחצי כמיטה עלולה למיור אגור למוסיה בבית, יהיה זה מן החכמה לשחת לסכס ההשכבה ששטות רבה ככל האפשר. אין לאפשר לילד לדרוש את הפיכת השעה הזאת לפולחן מסובך.

שנת אחריהזהרים הריהי בעיה רצינית בגיל שנתיים וחצי. לכן, יש לסגור את דלת חדר-השינה של הילד, אך להבטיח שלא יוכל לספס על אדן-החלון. מאחר שבגיל זה מגיעים לשיאם תמרוני התנועה של הילד במיטה, רצוי לרסד את משכבו, להניח מרבד רך מתחת למיטתו ולהאג שתעמוד יציבה ולא תשמיע חריקות עם כל תזוזה.

בדרך-כלל טוב יותר לעקוף בדרכי תבוי זה את תופעות העיקשות של הילד, מאשר להילחם בהן פנים אל פנים. יש לחתור להפעיל כל שיגרה בצורה היעילה ביותר. עליכם לקבוע תמיד בעצמכם את ההחלטות והימנעו ממצבים בהם משתלט הילד. הש' תדלו לא לתת לילד אפשרויות של בחירה, מלבד אותם המקרים בהם אין כל חשיבות בדבר, כמו בשעה שאחם שואלים: "אתה רוצה את האדום או את הכחול?" הימנעו משאלות שניתן לענות עליהן: "לא" לרוב מה — אל תשאלו: "האם אתה יכול לתלות

כ נותיו, או עושה דבר אסור, ממחרים הורים מעוצבנים רבים אל הארון, מוציאים כר עבה ומדוסדף, על מנת לעיין בו ר להיווכח אם בנם מתפרע באמת, או שהוא נוהג כפי גילו. ומהו אותו כר? ברוב הי מקרים, ברי שזהו אחד מספרי גול. שום קבוצת אנשים לא השפיעה על חינוך הילדים כמו זו של גול, העוקבת מזה 44 שנה אחרי התנהגות הילדים. ספריהם, למ רות שנועדו למחנכים, הפכו לכסטי-מלרים בכל העולם, כולל ישראל. מעטים הם ההור רים בעליהכרה שלא הושפעו מהם.

אולם אב מודאג, שרצה בעצות לגבי מש' טר ונהג בחיי היומיום, לא יכול היה עד עתה, למצוא אותן בספרי-גול שעסקו רק בשיקוף מוזני ההתנהגות והרגש של הילדים, החל ביום היוולדם וכלה בגיל 10. הם ציינו את הגילים בהם עלולים הילדים להיות מסור בכים, תארו את האפשרויות השונות, לא סיפקו להורים עצות, "עשה" ו"אל תעשה". עתה, מקץ שנות מחקר רבות, בא גם זה על תיקונו: שניים מעווריי הקרובים ביותר של גול חיברו ספר המיועד להורים הנקרא: "חתנהגות חילד".

★ ★ ★

ה ספר קובע ומתאר את החוקיות שבהתפתחות הילד, על תקופות הכי אות והשפל מהינקות ועד הנעור, שכולן צמיחות מראש בשל תהליכים כלליים ידועים בדייקנות.

בקיצור, אם ילד הינו מלאך בגיל 2, מתרח' ומגדך בגיל ארבע, מצוי בגיל חמש ומשקר בגיל שש, הרי שהוא בל בצורה נורמלית. כל ילד הינו בעל סגולות משלו וצורת התפתחות משלו התלולים במבנה המיוחד של גופו, סיבת-גידולו ומזגו. אי לזאת, כאשר מתוארת התנהגות טיפוסיית של ילד בן חמש, אין להסיק מכך כי זהו אומנם התנהגותם הקבועה של כל הילדים בגיל חמש. יש ילדים מסותחים ויש מספריים.

אולם, כמעט כל הילדים — בין המפגרים ובין המקדמים בהתפתחותם — עוברים דרך אותם מעגלי-התנהגות בסיסיים.

אם הנך אב או אם, חשוב יותר שתדע להכיר דחקא את קצבי הגידול השונים. מר טב שתדע כי שקט גורר בעקבותיו סערה, ולהיפך, מאשר תצפה שילדך יתאים את עצ' מו לחוקים שקובעים לו אחרים.

רשימה זו, מתרכזת בעיקר באותן שנים הבולטות בחריפות בעייתיות. מתקופת הינקות ועד גיל שנתיים, בעיר תיו של הילד הן די ששטות: שינה, אכר לה, לימוד ההליכה והדיבור, הכרת ההור רים והסביבה. משמגיע הילד ליום הולדתו השני, הריהו, באורח יחסי, מאומן היטב

אולם כל הבעיות הולכות וגדלות ככל שמתקרב הילד אל התחנה הבאה.

★ ★ ★

בגיל 4

רבים בהם פיגרו קודם לכן. בן הארבע וחצי מגביר את ריסונו העצמי ומשפר את תכונותיו בשטחים רבים.

★ ★ ★

בגיל 5

ה ילד משיבט רצון עוד יותר. הוא חמש מלאך, אומרות אמהות של בני חמש, הוא כמעט יותר מדי טוב, משמיר עים בדאגה האבות. אולם, אחרי השקט של גיל חמש באה בתחנה הבאה הסערה. על כן, אין להמריץ את הילד למאמצים

הוא יוצא מגדרו כמעט בכל הכיוון. גים אולי יותר מבכל גיל אחר. הוא מר כה, בועט, מייזה אבנים, שובר חפצים ובר רח. צחוק קולני וטיפשי ותקפות כעס וחי מה פוקדים אותו לסירוגין. אתם מרגיזים אותו נורא, אומר הוא לעתים קרובות. גם מבהינת הדיבור מהווה גיל זה יוצאדופן: ניבול-הפה של הילד מדהים את הוריו («איפה הוא שמע דיבורים כאלה?»)

הילד אינו משתמש במלים אלה באופן מקרי בלבד. הוא משתעשע בהן וחורז אותן בלחית צחוק קולני.

בגיל 3 1/2

ב מחונו של הילד שוב הופך מעורר ער וידי ההורים מלאות עבודה. בן ה שלוש וחצי הוא בעל תיאום לקוי. הוא עלול למעורר, ליפול ולפחד מפני גובה. בעוד שתנועות ידיו וזרועותיו היו עד כה חזות קות ויציבות, עלול בגיל זה לרשום על הנייר קו רופף וגס. גם ילד שלא נתפס

בגיל שנתיים וחצי - עלול הילד להתגלות כעקשני. הוא ממרר בכבי ומרבה לצעוק: "לא לא!" הדרך לטפל בו היא בהיתול "כן, כן" או: "כמובן, אדוני!"

בגיל שלוש וחצי - שוב חוזר הילד להיות חסר בטחון עצמי. הוא עלול להסתגר בתוך עצמו, למעורר יתר על המידה בחליכתו, למצוץ את אגודלו, למצמץ בעיניו.

בגיל שלוש - הילד נזה הרבה יותר לבריות. הוא ניתן הרבה יותר להשפעת הוריו, שקט, מוצא עניין בצעי צועיו. הוא אפילו מוכן לאסוף את צעצועיו ולארום בחזרה למקומם.

את מעילך? אלא שאלו: איפה צריך לשים את המעיל שלך?

★ ★ ★

בגיל 3

ב גיל זה הופכים העניינים שקטים יותר לזמן קצר. בן השלוש, שהינו פחות עיקש ותבעני מקודמו, אומר "כן" באותה קלות בה אמר קודם לכן "לא!"

מאחר שזהו גיל של "גם אני", הרי של עתים קרובות אפשר להביא את הילד לעשיית דברמה תוך הבאת דוגמה של ילד אחר העושה בסדר. אפשר גם להשפיע על הילד בדרכי תבונה על ידי העמדתו במבחן: "בוא נאסוף עכשיו את הצעצועים כדי שיהיה לנו מקום רחב יותר לשחק בהם לאחר הארוחה."

אחרים מבני השלוש יוצאים ממיטותיהם שעה שהמשפחה כולה ישנה ומטיילים בבית באמצע הלילה. דבר זה, בדרך-כלל, לא מזיק אם מבטיחים מראש שהדלתות החיצוניות תהיינה נעולות וחפצים מסוכנים בעלי-ערך יהיו מונעים היטב.

אם תקשרו פעמון דלת חדרו של הילד ותוכלו לדעת בכל פעם שהוא יוצא מחדרו. אין למנוע בעדו מלערוך את סיוולו למקרה לחזרה-רחצה או לכל מקום אלו החליט ללכת. ייתכן וכל רצונו הוא להתבונן בספר כלשהו. הוא יירגע במהירות גדולה לאחר שרצונו יסופק.

לכך עד כה יכול מעתה להתחיל לגמגם. כמדין עלול הוא להתלונן: "אני לא יכול לראות", או "אני לא יכול לשמוע". פזילה זמנית בעיני הילד בגיל זה מדאימה הורים רבים. התפרצויות מתיחות מצידו מגיעות לממדים מוגזמים. הילד עלול למצמץ בעיניו, לכרסם את ציפורניו, לחטט באפה, לעשות העויות מפניו ובגופו ולמצוץ את בהונו במידה מוגברת. כל הפצרות הורים: "להתנהג כמו בן-אדם", "להפסיק את המינהגים האיומים האלה", לא יועילו. זהו פשוט שלב שהילד הגורמלי חייב לעברו.

בגיל זה מגיעה לשיא הרטינה הבכיינית של הילדים. רבות האמהות המאיימות על ילדיהם: "אם לא תפסיק לדבר כמו בכיין, אני ארביץ לך!" אולם הדרך הטובה ביותר לטיפול בבכיינות זו היא מניעתה. אם הילד רוטן, משמע שהוא דורש תשומת-לב, גם אם הוא זוכה בלאורכי במידה רבה של תשומת לב ההורים.

ביקור בגן-ילדים עשוי להקטין את הרטינה הבכיינית, אך מעל לכל זקוק הילד לסבלנות מצד הסובבים אותו. בן השלוש וחצי מרבה לשאול: "אתה (את) אוהבת(ת) אותי?" או מתלונן: "אתה (את) לא אוהבת(ת) אותי?" הוא מגלה תבענות רבה כלפי המבוגרים ולעתים קרובות הוא מפקד: "אל תסתכלו!" "אל תדברו!" "אל תצחקו!" הוא קנאי מאוד ודורש את התעניין נותם המוחלטת של המבוגרים.

אולם אם ידוע לך מראש שכל איבה-סחון הזה הוא נורמאלי לגיל שלוש וחצי, ייקל עליך למצוא את הסבלנות ותוספת החיבה וההבנה להן נזקק הילד.

★ ★ ★

במידה שתקטן תשומת-לבך להרגל זה - כן יחלוף יותר מהר. בן הארבע הינו חשדני כלפי הוריו, מגלה יהירות ושחצנות, אפילו איומים בעונשים חריפים משפיעים עליו אך כמעט. המרחק בין המציאות לדמיון הוא קצר מאד לגביו! אין הוא בודה מלכו על-מנת לשקר ביודעין, הוא עושה זאת פשוט כך. יש ללמוד ליהנות מדמיונו. כמובן שיש צורך גם בהגבלות ובמידה לא קטנה של יד חזקה. אך יש לזכור כי יציאתו מגדרו היא תופעה המהווה חלק הכרחי מהתפתחותו. אפשר להשתמש במעשי-קונסט (טריקים) והרפתקניות שונות לגבי הילד, באומרו, למשל: "בוא נקפוץ על רגל אחת עד למבחן: "האם תוכל להתפשט ברגע אחד?" לשולחן האכילה." או שאפשר להעמידו במבחן: "האם תוכל להתפשט ברגע אחד?" דרך טובה מאד לעזור לבן הארבע להתגבר על הפחד מפני החושך הוא בכך שנותנים לילד פנס כיס, אותו הוא שם מתחת לכרו בלילה. עובדת הימצאותו של הפנס מספקת לעתים לילה, גם אם אין הוא משתמש בו אף פעם.

★ ★ ★

בגיל 4 1/2

ה ילד מתחיל לחזור בו מדרכו ה בלתי-מרוסנת. הוא מנסה להבחין בין מציאות לימיון ואינו מרבה ול כך להעמיד פנים כמו בגיל ארבע וחצי. זהו גיל המשמש קרש-קפיצה לילדים רבים בתחומים

בגיל חמש -

מתנהגים רוב הילדים התנהגות מוכה להפליא. האמהות מתפלאות בלי הרף, מתגאות: "ממש מלי אף." תופעה זו נשבעית בחחלפ.

בגיל שש - מצטיין הילד - בגיל שבע - מפתגר הילד כי תוך עצמו הוא מעדיף הרבה יותר להיות לבד, מאשר בחברה. גיל זה הוא גם גיל הקליטה והחתיכונות המרכזות.

הוא עובר מקיצוניות אחת לשנייה ברגי שותיו, ללא כל סיבה שחיא הנראית לעין. בגיל שש - מצטיין הילד בתוקפנותו. בגיל שבע - מפתגר הילד כי תוך עצמו הוא מעדיף הרבה יותר להיות לבד, מאשר בחברה. גיל זה הוא גם גיל הקליטה והחתיכונות המרכזות.

בגיל 9

בן התשע מוסיף ומפתגר יותר בתוך עצמו ומעדיף להינתק מחוג המשפחה. הוא מגלה עצמיות קיצונית, חושב את עצמו לאיש העולם הגדול וסולד מפני בעלות עליו. למעשה, נוטה בן התשע הממור צע להיות מעוניין יותר בחברים מאשר במשפחה. למרות שהוא מחזר אחרי המבוגרים בגלל מה שהם עשויים לתת לו (טיולים, סיורים ושאר עניינים משותפים) הריהו מ' עוניין הרבה פחות מאשר לפגוש ביחס כשלעצמו.

לכן, חשוב מאד לא לכפות דבר על ילד בגיל זה. יש לכבד את עצמאותו. אם מניחים אותו לנפשו ולחוג ידידיו ונוהגים בו כאיש מבוגר, כפי שהוא נחשב בעיני עצמו, הרי הוא מוכיח שאפשר לתת בו אמון רב.

בן התשע דואג יותר מבן השמונה. הוא רוצה ציונים טובים בבית הספר, דואג שמא ייכשל ומתערער מאד עקב כשלון וציונים גמורים. הוא מתלונן לעתים קרובות כי שיעוריה בבית ושיעורי בית הספר קשים מדי, במיוחד כאשר מוטל עליו לעסוק בדבר שאר נז חביב עליו; עניני כואבות כשעליו ללמוד, ידיו כואבות כשעליו לנגן, בסנו כואבת כש' עליו לנקות משהו או לסדר את החדר.

את כל התכונות הללו יש לכבד עד לגבול מסוים, אך אין לשכוח כי זוהי דרכו של בן התשע - הימנעות מעבודה בלתי רצויה. בדרך כלל אין תכונות אלה קשורות אינן במיוחסים של ממש; אולם כל הטענות, ה' דאגות וההתמרדויות הולכות ופוחות בהדרגה משתקרב הילד לגיל השלוש, הכא.

★ ★ ★

בגיל 10

אחד הגילאים הנעימים ביותר מ' נקודת ראות ההורים. הילד מצטיין ב' קלות ורואה בכך אף כבוד לעצמו. שביעות רצונו אינה מצטמצמת לגבי הוריו, משפחתו ומוריו, אלא חובקת עולם ומלואו. בהיותו שבע-רצון מהחיים מוצא הוא בקלות דרכים על מנת להנות מהם. הוא חביב ביחסו ל' אנשים ומצפה ליחס דומה מצידם אליו.

אין עוד גיל אחרי עשר, שבו יוכו ההורים לאותה הסכמה מלאה ובלתי מסויגת לפעור לותיהם ודבריהם כפי שזוכים הם מכנס או בתם בגיל זה.

★ ★ ★

בסיכום אומרים החוקרים: "הר' בה ממה שמכנים רוע בילדים, אינו אלא חוסר בגרות. זכרו כי יש גם צד טוב לתקופת הרע. נסו לגלות את הטוב בזמן שאתם מחליקים על הרע."

אולם, למרות כל התגליות המדעיות במ' כונו של גול, מציינים הרופאים כי הורישות היסודיות לאבהות ואמהות מוצלחות לא, נשתנו מאז ימי אדם וחוה, הלא הם: התכור' נות היקרות של סבלנות, אהבה ושכלי-ישר.

מסובך מדי. לעתים קרובות מעריך הוא את כושרו יתר-עלהמידה ולבטחוננו העצמי אין כל גבול הקשור להגיון. התפרצות המרץ המלחה את התמסרותו למבצע חוש גוררת בעקבותיה, לעתים קר' בות, כשלון, ייאוש ואפילו דמעות. אך אין זה מונע בעד בן השמונה לשוב ולהתחיל במלוא ההתלהבות בדבר חדש כבר למחרת היום.

בן השמונה זקוק להשגחה גם בשעה שהוא מנסה לעשות יותר מדי וגם כשהוא נכשל בעשייה ושוקע בביקורת עצמית מופ' רות. אם הוא מתחיל משהו בטוב, אך מסיים אותו לא כל-כך טוב, ניתן לעזור לו להיחלץ בהרגשת כשלון מופרזת על- ידי ריכוך סיבת הכשלון. יש לתכנן אתו את עתידו - את אותם הימים בהם יהיה לאל-ידיו להתגבר על מכשולים גדולים יותר.

בן השמונה מוכן ליחסים הדדיים טובים. מאחר שהוא מעריך גם את מחשבתם של אנשים אחרים ולא רק את מעשיהם, הרי ההיצא שלו גדול יותר והוא שואף כמיוכן לתגובה דומה מצד הבאים עמו במגע. במיוחד דורש הוא מן האם יחס מבין וקרוב. למרות שדרישה מוגברת זו עלולה להכביד על האם העסוקה תמיד, הרי אם היכולה להיענות לדרישה זו תזכה בתמורה מלאה.

בכל דבר, ויהיה אשר יהיה, עוסק בן השבע בהתמדה עקשנית, למשל: אם הוא מיטיב לקרוא בספר הריהו הופך לתולעת' ספרים. יש לו ימים טובים וימים רעים, ימים שהוא למד הרבה וימים שהוא שוכח הכל. בן השבע מרבה לדאוג. הוא עסוק מאד עם עצמו - כיצד נוהגים בו האחרים - ומרגיש צורך להגן על חפציו בפני אחרים או אחרות צעירים ממנו.

אין לקחת ממנו את מקומו ליד השולחן, גם לא למען אורח. על ההורים לנהוג במ' זיגה של התחשבות בתלונותיו הרבות של הילד מזה, ואין לקחתן ברצינות יתרה מאידך (בעיקר יש לבדוק תלונות בדבר כאב-ראש).

★ ★ ★

בגיל 8

בניגוד לבן השבע הרי הילד בגיל זה מלא-חיים, תוסס וער. בתקופה זו המכונה לעתים: "תקופת הנרי השמיני", מדבר הילד כשפיו מלא אוכל ובכלל מרבה הוא באכילה. לא קיים דבר הנראה לו

להיות טוב יותר או להתאכזב כאשר חל השלב החדש הסוער.

★ ★ ★

בגיל 6

התנהגות בן השש מוכירה את זו של בן השנתים וחצי. הילד מסוכסך תמיד ובעל רגשות תוקפנית. "אני אהרוג אותך", הריהו אחד האיומים החביבים עליו שהוא משמיעם בשעת כעס.

הוא יכול להתפרץ בפתאומיות, לחבק את אמו ולומר: "אני אהב אותך", ואילו רגע לאחר מכן עלול הוא להתפרץ באותה סת' אומית ולומר: "אני שונא אותך".

ההתפרצות יכולה להיות תוצאה מהעובדה הקטנה שאמו העבירה אחד מחפציו לחדר אחר. האם אינה מתוזה עוד את מרכז עולמו והוא מריק עליה את כל חרוננו. בכל דבר שאיננו בסדר אשמה האם.

התחלת בגרותו של בן השש דוחפת אותו לעצמאות המתבטאת בלא אעשה את זה! נסי להכריח אותי!"

בבן השנתיים וחצי גם בן השש הוא חסר גמישות, שלילי ותבעני. מין דבר פצוץ כמו ריבה יכול להפוך אצלו לתאווה-חיים גדולה. התקוסטות נראית לו טבעית. לעומת זאת לא טבעיים לגביו שיעורי נגינה.

קשה על בן השש לקבל ביקורת, האשמה או עונש. הוא מוכרח להיות צודק, מוכרח לזכות בשבחים, מוכרח לנצח. אם אין הוא זוכה, כי אז יאשים אחרים במרימה תוך דמעות והשתחויות המזור ברבר הוא שדוקא בן השש הוא זה הנוטה למעשי מרימה וגניבה.

כמה מבעיות בני השש נובעות משליחת הילדים לבית-הספר קודם זמנם. החקירות הראו כי גיל ההליכה לבית-הספר של הילדה הממוצעת הוא שש שנים תמימות, ושל הילד הממוצע - קרוב לשבע שנים. נזקקב עלול להיגרם כתוצאה משליחת הילד לבית הספר לפני גילו אך ורק משום שהינו "כל כך פיקח" או משום שההוא קטן רק בתודש אחד מהגיל הדרוש.

ביקור אצל דופא - לרבות רופא-שיניים - יהיה מוצלח יותר אם ילך לשם הילד ב' לויית האב ולא האם. אולם אב מרחיק-ראות לא ישב בחיבוקידיים עד שתיווצר המת' חות בין הבן לאם, אלא יעשה כמיטיב יכול-ת, מבעוד מועד, כדי להפימה.

★ ★ ★

בגיל 7

גיל ההירתעות והקליטה. בהעדיפו להימצא לבדו רוצה הילד בחרר משלו, בו יוכל למצוא מקלט ולהגן על חפציו. למרות שהוא נראה לעתים כחרש הריהו מיטיב לשמוע את אשר הוא רוצה לשמוע. במגמה להפגין את אי-שביעות רצונו מ' החיים עלולה לעלות בפניו הבעת סלדנות קבועה. טענתו: "הלאו שאני אמות!" היא טיפוסית ואין להתייחס אליה ברצינות.

בגיל עשר -

מגיע הילד לגיל הנראה אידיאלי בעיני הוריו. הוא מוכן לציית בקלות ובטבעיות לבקשותיהם, רואה במילוי אחר הוראות דבר גאוה לעצמו.

במדינה

אולם ק. שבתאי לא נואש. הוסיף הוא: "את האמת אני, נישגתי למסכת שטטנר תוך אירצון כלפיו. כל העסק הזה עם עורך-הדין הקומניסטי ועם חטולס הזה, כל הצעקה שהקים סביבו, לא נעמה לחכי".

אולם לא זאת הטענה העיקרית זו כלולה במשפט שבא אחרי כן, ושהוא אולי מיוחד במינו בארץ של קיבוץ-הגלויות וקליטת העליה: "ונוסף לכך, שאלתי את עצמי— איש מכס, שעבד במכס רומני, יהיה צדק כה גמור?"

היסטוריה

לידתו של אציל

רק מיסדי אציל עצמם יכולים לענות על השאלה עוסקת-המסתורין: איך ומתי נולד אציל? אלא שמספר התשובות כמספר המי יסדים.

לדעתו של משה רוזנברג, בעל בית-חרר שחל למכונות דפוס בתל-אביב, יש לחפש את השרשים בקורס מדריכים של בית-ה-השוקם על-ידי רבי-חובל ירמיהו ("אירמה") הלסרן, בשנת 1928. במאורעות 1929 סעל קורס זה כיחידה עצמאית, לפקודת עיריית תל-אביב, קיבל לידיו את הגנת הגזרה מול כשר סומיל. יחידה זו מנתה 26 איש, ואחד מהם נהרג. 26 רובים נקנו מבדואים.

כעבור זמן הצטרף אחד מראשי ארגון

(המשך מעמוד 8)

החודש התפרסמו גם מולר וגם קליר כרי אקציונרים מובהקים, הומומים לכרות לחם מפי פועלי הארץ כולה. גרם לכך תהליך מסובך.

סמאלינגראד בטקסטיל. כאשר פג תוקפם של החוזים הארציים הישנים בתע-שיה, דרשה ההסתדרות בכל ענף עליה של מד עד 23 אחוזים בשכר היסוד, נוסף על העליה השיגרתית של תוספת-היוקר אחת לשלושה חדשים. התאחדות-בעלי-התעשיה סירבה לנהל משאומתן בכל ענף לחוד, דרשה לנהל דיון מרכזי ואחד.

אולם ההתאחדות לא היתה מעולם כוח לוחם. החלה להיסוג עוד לפני שירתה את הסגנו הראשון. ברוב הענפים הוענקה מיד עליה של 8%. כשדרשו הפועלים העלאה זו גם עבור החודשים שעברו, נסוגה ההתאחדות שוב, הסכימה לשלם כארבעה מליון לירות, אחרי שהממשלה הבטיחה אשראי מתאים.

רק ענף אחד לא נטש את עמדתו, נשאר בודד ומנותק כצבאו של סוף-פאולוס בס-טאלינגראד. היה זה ענף הטקסטיל.

חצרן לא שילם. בימים עברו לא היה איכפת למפעלי הטקסטיל לשלם העלאה. הם היו מסכימים עם הפועלים על עליית שכר, מעלים מיד את מחיר מוצריהם. ה-צרכן היה משלם, והדבר היה כדאי גם ל-

מפקד רוזנברג במיפקד אצ"ל (1937)

"איזו מין עדות היא זו?"

ההגנה, אברהם תהומי, לארגון זה, שנקרא עתה "ארגון הימני". תהומי קיבל על עצמו את הפיקוד, הרחיב את הארגון, העביר לי ארץ כמויות חשובות של נשק קל, בגלילים של מכונות-דפוס. כך הגיעו לארץ, בין ה-שאר, התת-מקלעים הפיניים הראשונים.

יירות על חרכבת. בראש הארגון הימני עמד ועד ציבורי לארביזיוניסטי, ש-בראשו עמד מאיר גרוסמן (שפרש קודם לכן ממפלגת זבוטנסקי ופתח מפלגה עצ-מאית משלו) והרב מאיר ברלין. אולם כ-שפרצו מאורעות 1936 נטה ועד זה לאיחוד כוחות הישוב בארגון הגנה אחד, הכסף למוסדות הסוכנות.

באותם הימים שבר הארגון בפעם הרא-שונה את ההבלגה. הוא ירה על חרכבת שעברה דרך תל-אביב לים, מתוכה היו הערכים נוהגים לירות תוך כדי נסיעה לעבר תושבי תל-אביב. הוא פגע גם בסקידות ערביות שעברו בתל-אביב, אחרי שהערכים הרגו שתי אחיות יהודיות בבית-חולים יפואי.

פעולות אלה לא מצאו חן בעיני תהומי, המפקדה החליטה, בהשפעתו, להצטרף ל-הגנה "שמאלית". אולם משה רוזנברג, ש-היה גם הוא חבר המפקדה, סקר על נא-מניו, ברובם בית-ה-ים, להפך פקודה זו. הארגון הימני התפלג, תהומי עבר להגנה ו-אילו רוב החברים נשארו בארגון שהיה עתה כולו רביזיוניסטי.

* שנקראה מאז, בלשון-המחתרת של אצ"ל, בשם "ש.ד.", פירוש ראשי-התבות חיה "שמונה-עשר דקס", עלישם שמונה-עשר הפקדים שעברו יחד עם תהומי לחגנה.

תעשיינים, שרוחיהם גדלו יחד עם ההוצאות. אולם לאחרונה ירד משכר על הענף. ה-צרכנים סרבו פשוט לקנות. התנויות הג-דולות ביותר ברחוב אלנבי, תל-אביב, נסגרו. האחרות היו ריקות למחצה. עליה נוספת של השכר (והמחיר) יכלה לשבור את גב גמלה-הבד.

בחפזון רב הוכן המשלט להגנה היקפית. מולר, גדול תעשייני הטקסטיל, שאינו חבר ההתאחדות בגלל היותו מתקדם מדי, הצ-טרף למחנה הלוחם, הפך לדובר, דרש בנאום סנסציוני את ביטול כל תוספת-היו-קר. קליר, שהפך בינתיים ל"שבר-ראש ועדת העבודה של ההתאחדות, הבטיח את האגף.

השביתה הראשונה הוכרזה במסחיה קטנה בפתח-תקוה, נענתה מיד בהשבתת כל אלף פועלי ענף המטווית בארץ. כשפרצה שבר-תה שניה, בענף-האח של סחית חוסי צמר, נסוגה ההסתדרות, טענה שהשביתה לא הוכ-רזה בהסכמתה. אולם בעלי-התעשיה התכו-ונו להשבית את כל ענף הטקסטיל, לחום עד הגשימה האחרונה.

מנהיגי ההסתדרות לא נבהלו. הם ידעו כי לתעשיינים בארץ יש תמיך נשימה קצרה.

פרשת שטטנר

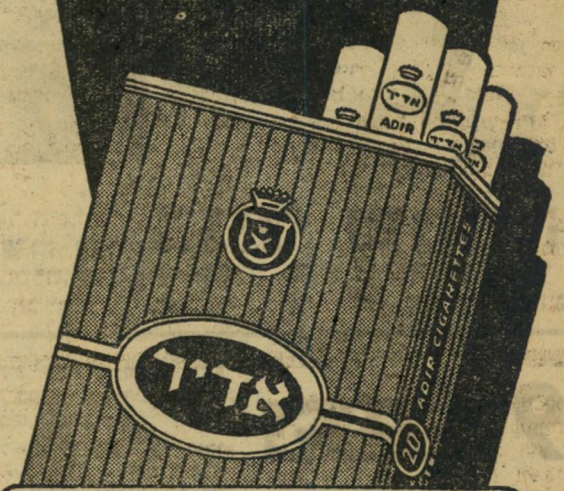
נוסף לכך

כמעט כל אדם חשוב במדינה כבר אמר את דעתו על פרשת מרכזי שטטנר. השבוע הגיע תורו של סופר דבר שבתאי (ק. שבתאי) קלוגמן, עולה חדש מפולין בן 58. הוא הקדיש לשטטנר שני מאמרים ארוכים כאורך הדבר, נאלץ להודות כי כמעט בכל הנקודות המעשיות צדק שטטנר בהחלט.

נסה את הס'צ'ריה

החדשה

אדיר

20 סיג. 250 פה

תוצרת דובק בע"מ

אולם "רמה" רמת גן

ג'ורג' ואל

תיאטרון דור-ה-מי

מתכבד להודיע לקהל הנכבד שהצליח לרכוש את הזכויות להציג בארץ את המחזה המפורסם שזכה להצלחה גדולה בכל בירות העולם

הצגת בכורה

ארצית

במחצ"ש 7.7.56

ב-8.30

אבא שלי
OH MY PAPA

בכל ערב ב-8.30
בימי רביעי
הצגות יומיות
ב-4.30

כרטיסים: אלנבי 94 במרתף, טל. 6545, כרטיס אלנבי 31, בידור ארלוזורוב 68 וברמת-גן — רכניץ.

לתלמידות בתי-הספר

ולמבוגרות!!

ב-8 יולי מתחיל קורס לימי החור-ש. בזמן החופש תלמדו תפירה וגזירה בשיטות החדשות ביותר

בייס לתפירה וגזירה

ליאונורה

תל-אביב

שכמה 72

הסך (ע"ג גן הדיחות)

באותו זמן מתחיל קורס לגזירה ומודיעה לתופרות. לקונספצ-יונרים ולמתקדמות.

שיטה אמריקאית ופריזאית

חדשה.

הרשמה:

יום יום, מרץ בבקר עד 8 בערב

אוטובוסיים

64-62-61-22-13-7-6-5

נא
כאב ראש
אין ככזור
KPC
פועל מיד
להפסקת הנאב

מדוע לא נרשמו ילדיך לבית-הספר התיכוני?

הורי התלמידים שמפאת קשיים כספיים לא הצליחו לרשום את ילדיהם לבית-הספר התיכוני, מתבקשים לשלוח מכתב אל "א. ב. ת. ד. 2356, ת"א, ובו יציינו את מצב המשפחה (מספר הילדים, ארץ מוצא, מספר המפרנסים, משכורתם החדשית וכו'). מצבם הכספי, המאמצים להכניס את ילדיהם לבית-הספר התיכוני ומדוע לא הצליחו מאמצים אלה. החומר מיועד להכנת מסע שמטרתו "חנוך תיכוני לכל ילדינו".

ספר אסכתא!

מאת לילי גלילי

יום מריון הייצור

בהתחלה היו 52 שבועות.

אחר־כך הוציא משט את בני ישראל ממצרים, ונוספו פסח וסוכות ועוד כמה. אחר־כך נבוכדנצר הוציא את בני־ישראל מארץ ישראל ונוספו כמה ימי אבל, זכרון־חרדה, כוננות ועמידה בשמר.

אחר־כך הרצל החזיר את היהודים שוב פסח לארץ־ישראל. יום חסר חלבון יום ההודעות הכנה והעסקה, יום המצור יום פרי־העץ יום חסר חלבון ויום השבת השחורה, ארבעים הימים של מוסה דאג ועוד ימים.

אחר־כך הסתדרה המדינה. כאילו מאליהם נוצרו יום הפקיד חמשת־ימים יום הפקיד הבכיר, יום הפקיד ויום המעביד, יום המנהל ויום חתול־הבית, יום חמס ויום חילד, יום מנהל־הדואר ויום מנהל־הדואר, יום קרן־הצבא־ישראל ויום מסע־הכיס. כולם מסמלים את דרכנו הקשה ועקבות החתחתים מאז ועד היום.

אחר־כך, בשביל שיהיה סדר, קבעו שבועיים קבועים בשנה לשביתת־מורים ועוד שבועיים קבועים לשביתת־החבורה. רק אלה שחיו באותו זמן בחופש או במיואם יכולים לשבות בזמן אחר.

אז ככה נשאר יום עבודה יחיד במשך השנה. בצדק נמור חכריו עליו כיום פריון הייצור, וקבעו שבתון כללי ועצרת־עם.

מכתב למערכת. לפני מספר חודשים,

קרא משה מאמר בבטאון קופת־חולים אי־תנים, על הרשואה המונעת. הוא הרץ מיד מכתב למערכת, הביע את חששו כי חיצו חולה סרטן. כהתאם לכתוב במאמר הנאמר, דרש להישלח לבדיקה יסודית. הוא לא קיבל תשובה.

לבסוף, כאשר גברו כאביו של הפועל הוותיק עד לבלי נשוא, הצליח להתקבל ל־בית־החולים. הוא שכב שם שבועיים בלבד — מת מגידול שהיה כנראה סרטני.

מאז עברו חמישה חודשים. אולם פגעי הזמן, ששמו קץ בבן־התמותה הפשוט משה ליברמן, לא פגעו באיתנים כעורכי איתנים. השבוע פירסם ד״ר נחום מילר, מחבר אותו מאמר על הרשואה המונעת, את תשובתו המלומדת למכתב שנשלח בשעתו על־ידי דוקורא ליברמן.

אם התיחס הרופא לדרישתך בלעג, כתב הדוקטור, עשה זאת לא מתוך סינה או לעג לשמו, כי אם מתוך הנחה שבכך יסיב לשכנע אותך שאין כל יסוד לפחורך. הפעם לא נשלח כל מכתב תשובה ל־מערכת.

דרכי אדם

איחוד הלבבות

בגיל 45, הבניה ריטה עזר כי עליה לפעול מהר אם איננה רוצה להשאר רחוקה זקנה. היא פנתה ליוסף ליבר, שדכן חל־אביבי מפורסם, המנהל מזה 27 שנים את הרומאנים של הלבבות הבודדים. ריטה של־מה עזר לירות דמי רישום, הבטיחה להר־סוף עוד 200, לכשימצא הגבר שיכילה לחופה.

חצי שנה ביקרה ריטה במשרדו של ליבר. אך בחיר לבב בושש להופיע.

אולם מה שלא עשה השדכן, עשה הגורל. באותו זמן שריטה ביקשה חתן, חתם יצחק שינקין, מהגוסס מבוסס בן 50, על התחייבות לשלם לשדכן ליבר 200 ל־ידי עכור שידוך הגון (אצל ליבר כל הדיכונים הגר־נים) ועוד 2% מהגידולה שיקבל מאשתו, באם תעלה זו על 2000 ל־ידי.

כיום גזוז וחתן. כבכל עסק מסוג זה, שמר ליבר על סודיות מוחלטת. על כן לא נפגשו ריטה והמהגוס בבית השדכן. ליבר פשוט רשם אותם בשתי סידרות שד־נות של לקוחות, לא חלם להפגישם.

עד אשר התערב הגורל. ריטה יצאה יום אחד מראיון חסר תוצאות בבית ליבר, עמ־דה לשנות כוס גזוז בקיוסק הסמוך. כך ראתה את יצחק יוצא מאותו בית. חץ־האהבה פגע בשני הלבבות ממבט ראשון. השניים התחתנו.

אלו הצטמצמו תפקידו של יוסף ליבר בצד הלבבי בלבד, היה בודאי משתתף ב־שמחת החופה. אלא שלא־יחוד הלבבות יש גם צד עסקי. ליבר הגיש משפט, הבע־באמצעות עורך־הדין נעמי טריסקר 400 ל־ידי מהזוג המאושר, תמורת חלקו באידיליה. הוגו סירב בכל תוקף — לאו וזחא בגי־לל הכסף, כי אם בכדי שיוכלו לומר כי לא נפגשו אצל שדכן.

הועברה האם לקיבוצים שונים, בתקווה ל־שקמה בחברה של מסגרים. ללא תועלת: היא סולקה מכל מקום, לאחר ימים ספורים בלבד. לבסוף הגיעה לקיבוץ גונסר. שם הצליחה להשאר חודש ימים, עד אשר חר־סיע צעיר בן־צורה שהבטיח לה נישואין, בתנאי שתעבור לגור עמו בצפת. לאה עשתה כרצון מאהבה, עברה לצפת. אחריות הסוכנות עברה תמון: העולה ה־חדשה נקלטה. כעבור חודשים, שוב הרתה הצעירה, ללא נישואין. מאהבה הסתלק, לא טרח להשאיר אחריה כל כתובת חדשה. לאה עברה לגור ברחובות צפת.

פניה לסוכנות. כרסה בין שיניה ר־ערומה למחצה. התגוללה לאה בחוצות ה־עיר. משהגיעה שעתה ללדת, העבירוה יח־דים רחמנים לבית־החולים, שם ילדה בן.

שוב חזרה לאה לשוטט ברחובות. עתה היתה אחריותם של מוסדותיה הממלכתיים של המדינה. לשכת הסעד המקומית ניסתה לשקמה בכתים פרטיים, אך שום משפחה לא הסכימה לקבלה. בפברואר השנה הועבר־הה לבית־החולים לחולירוח בעכו, על מנת שתקבע האפשרות להחזקתה במוסד זה. "פיגור שכלי חמור. אינה מסכנת את שלום הציבור", קבע סגן מנהל בית־החולים ופסק: איני רואה מקום לאישפודה בבית חולי רוח או במוסד סגור.

גורלה של לאה נקבע: אישפוז ברחוב. כאן נתעוררה בלב שקדי לשכת הסעד ה־צפתית השאלה: מדוע יהיו הם האחראים לעולה חדשה? הם פנו לסוכנות, זו מיהרה להשיב כי לא מצאה כל רישום שעיד כי אמנם הועלתה הצעירה הדבילית על־ידה.

הפקידים פתחו בחקירתה. בלשו ולבסוף גילו תעודת עולה שניתנה ללאה דהאן ב־מחנה העליה בקזאבלנקה. מצויידים במיטמך זה, פנו שוב לסוכנות הפעם לא הודרוו פקידים, ענות.

בינתיים, המשיכה לאה להתגולל ברחובות צפת, יסבה שעות ארוכות על מדרגות לש־כת הסעד ולעת ערב, בבגדו הקור הגלילי, התכחצה לישון על רצפת תא הסלפון הציבורי. מה לעשות? להעלות לה? אפילו המשי־טרה לא הסכימה לעצרה באשמת שוטטות, גם היא טענה שאינה אחראית לה.

רפואה

פחד מוות

משה ליברמן, גוף, בעל שיער שיבה, פו־על בנין ותיק, פחד פחד מוות פן יהיה סופו כסוף שני אחיו, שמתו מסרטן. על כן, כאשר חש במיחושים, פנה מיד למרפאה המרכזית של קופת־חולים, בסניף זמנהוף, תל־אביב.

הרופאים והאחיות עמוסה־העבודה חשבוו לסתם טרדו, אחד החולים המדומים הציב־אים בעשרותיהם במסדרוני המרפאות. רופאו של משה ביק אותה, לא מצא בו־דבר. משה, שכאביו לא הרפו ממנו, דרש כי יישלח לבדיקה יסודית יותר בבית־חולים. אך הרופא הדיק בטוח באבחנתו, וזחא את־משה בהתמדה. "אין לך שום דבר", לעג־לו. "אתה יותר בריא ממני".

כמה שבועות הושגה משרה: משרד הדתות ישלם מדי חודש 20 ל־ידי ליוסף, כדמי שתיקה.

אלא שהסכם השתיקה לא חל, כנראה, על שתי גשותיו החוקיות של הפיגארו ה־אילתי. הן ארבו מדי יום לרב הצעיר, מיר־רו את חייו על שגול ממשלה לחמן, את מקור פרנסתו וכבודו. שמועות מתורות ה־חלו מתפשטות, כאילו אוכל הרב אליהו קנדל טריפה וכי ספר התורה שהכניס לבית־הכנסת המקומי היה פסול.

אין מתנזרים. הרב החליט לעזוב. משרד הדתות ניסה לפייסו, הודיע כי הקציב 22 אלף ל־ידי לבית־הכנסת החדש 6000 ל־ידי למקוה. לשוא: הרב קנדל לא יכול היה לשאת יותר את הרכילות ואחירת ה־לעג בעיירה הגידחת.

דבר אחד בלבד הניא אותו מביצוע הח־לטתו מיד: משרד הדתות לא יכול היה להבטיח לו מקום פרנסה אחר, כל עוד לא ימצא רב שיחליפו באילת — דבר ש־נחבר כחסר־סיכויים כמעט, מאחר ששום רב לא הסכים לגלות לעיר הגוילה. השבוע, נראה היה כי בית־הכנסת זה־מקוה יעברו, תוך זמן קצר לאחר גמירתם על־ידי סול־בונה, לבעלותו הרחבת של הספר בעל שתי הנשים והשלום המסויג יחזור על קנו בקיץ אילת.

עולים

נערת הפקר

מי אחראי לקליטת העולים החדשים? בדרך כלל, שאלו זו אינה מתעוררת. כי אחרי עשרות שנים של עליה המונית, פו־עלים מוסדות הקליטה השונים כמכונה מ־שופשפת היטב. אולם מדי פעם נתפס ייצור אומלל בין שני המכונה או מעביר כל מוסד את האחריות לאחר. כזה הוא סיפורה של לאה דהאן, 19, ילידת קזאבלנקה, מרו־קו.

אין כל צורך להיות רופא כדי לראות כי לאה דהאן מפגרת בשכלה. בכל זאת עברה הצעירה בת ה־19 את הבחינה הרפואית של הסוכנות בקזאבלנקה, אושרה כמתאימה לתגויה הבררניים של העליה הסלקטיבית ל־ישראל.

עולה רחאן. ישנה בתא טלפון בצפת. "מי אנחנו?"

אביה ישראל, סוחר אמיד, הביא את לאה ואת אחיה אלברט, מבוגר ממנה בשנתיים ואף הוא מפגר בשכלו, אל משרד הסוכנות. הוא שמח להסתר מן העול הנורא, הבטיח לפקידים כי גם הוא יעלה בקרוב עם הגו־לישראל. כעבור שלושה שבועות, הגיעו שני האחים למחנה שער־העליה בחיפה — לעצרים של פקידים המחנה.

העולה נקלטה. לאה עמדה באותם הימים בחודשים האחרונים של הריגוה. גם עובדה זו געלה משום מה מעיניהם של אותם רופאים שבדקה בטרם הורשתה ל־עלות. היא צורסה מיד לרשימת המקרים הסוציאליים.

כאשר יצאה בתה לאויר העולם, קמה לאה לחנק. "הוא ילד רע", התייפחה. "הוא בא בלילה ועשה לי הרבה כאבים". הפעוטה ניתנה לאימוץ.

באמצעות מחלקת הקליטה של הסוכנות, קחילת קדושים.

כתוצאה מהמילוג כמה בארגון הימני מסקדה חדשה. רוזנברג עצמו עמד בראשה, ושאר חבריה היו דוד רוזיאל, אהרון חי־מן, חנוך סטרליץ ואברהם שטרן. ארגון זה הוא שהחליט לקרוא לעצמו בשם "ה־ארגון הצבאי הלאומי".

כעבור זמן, החליט מרכז המפלגה הרביו־יוניסטי למסור את הפיקוד לקצין שעלה מסין, רוברט ביקטר, ואילו רוזנברג נשאר בתפקיד ראש המפקדה.

הצהרה בשבועה. עדות זו של רר־ונברג, שפורסמה לפני חודשים בחוברת פרסומים של מכון דבוסטנסקי, יכולה לה־חשב כעדות בעלי־חזק. אולם השבוע נת־קבלה דעה שונה להולוסיך מפי אדם מוסמך־אחר: אברהם תהומי עצמו, השווה עתה ב־קאליטורניה.

תהומי, איש הגנה חתיק, שהשתתף בשע־תו יחד עם רחל ינאית (כיום אשת הנשיא) בתכנון הריגת פרופסור האוניברסיטה דה־האז, שנחשד בבגידה בציונות, הביע את דעתו במכתב סרטי, בלשון שאינה משתמ־עת לשתי נשים.

כתב תהומי: "איוה מין עדות היא זו־מיהו משה רוזנברג? לו הוא היה פרופסור (יוסף) קלאוונר, הייתי מבין, אבל משה היה חייל ולא היסטוריון".

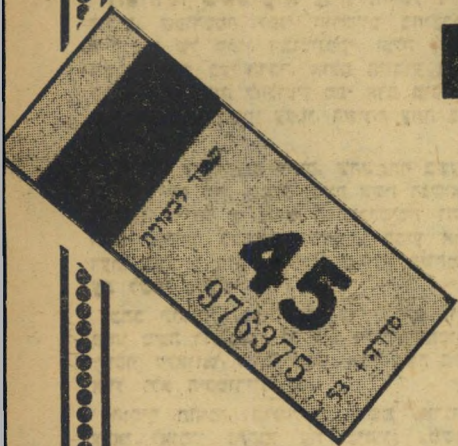
הוסיף תהומי, ברמזו כי השם "ארגון צבאי לאומי" נתקבל עוד בימיו: "משה רוזנברג אף פעם לא היה חבר המפקדה הראשית של הארגון הצבאי הלאומי בשנים שאני הייתי חבר בו... וזאת אני יכול להעיד בשבועה".

אילת

קהילת קדושים

שש שנים לאחר כיבושה של אילת, ה־ליט משרד הדתות כי גם לקצה הדרומי של חמדניה מגיע רב משלו. הוא שלח את אליהו קנדל, צעיר (32) עולה רומניה. אך איש לא אמר לרב הצעיר כי ימצא מתחרה במקום כהונתו החדש. המתחרה: יוסף שלום (62), הספר המקומי ובעל זכויות מכירת האלמוגים, שעסק בשעות הפ־נאי גם כחזן, מוהל ומורה הלכה.

המצרך החיוני הזול ביותר

הנסיעה באוטובוס היא מצרך חיוני לכל אורח בארץ. כמו ככר הלחם היומית או הביצה. או אם לקחת דוגמה משירותי הקשר הממשלתיים — כמו השיחה הטלפונית והמכתב. אם נבדוק את המצרכים החיוניים האלה, נראה כי במחיריהם משך חמש השנים האחרונות חל שינוי ניכר מאד. מחיר כיכר הלחם השחורה, הסטנדרטית, עלה פי ארבע ויותר. וזה למרות הסובסידיה הממשלתית הניכרת. מחיר השיחה

הטלפונית התיקר כמעט באותה מידה — פי ארבע בדיוק. ומה קרה למצרך החיוני, ששמו כרטיס הנסיעה? מחירו עלה במינימום האפשרי. הוא אפילו לא השיג את ההת-יקרות שחלה על משלוח מכתב, אחד השירותים שעל מחירו הזול מקפידים השלטונות באופן מיוחד. כי העובדה היא שכאז, כן עתה, נשאר כרטיס הנסיעה באוטובוסים של השירות הציבורי, המצרך החיוני הזול ביותר בין המצרכים.

תוספת באחוזים	יולי 1956	יולי 1951	
317 %	192 פרוטה	46 פרוטה	 לחם
166 %	120 פרוטה	45 פרוטה	 ביצה
167 %	80 פרוטה	30 פרוטה	 מכתב
300 %	120 פרוטה	30 פרוטה	 שיחה
150 % בלבד	50 פרוטה	20 פרוטה	 כרטיס נסיעה

...זה עוד לא הכל, ראה בעמוד ממול...

הנסיעה הזולה ביותר בעולם

כרטיס הנסיעה באוטובוס הציבורי הוא לא רק המצרך החיוני הזול ביותר בארץ, אלא גם כרטיס הנסיעה הזול ביותר בעולם. הוא גם כרטיס הנסיעה הזול ביותר בארץ. הוא גם כרטיס הנסיעה הזול ביותר בעולם. הוא גם כרטיס הנסיעה הזול ביותר בארץ. הוא גם כרטיס הנסיעה הזול ביותר בעולם.

מחיר הכרטיס

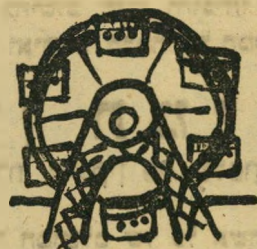
200
פרוטה

190
פרוטה

110
פרוטה

אוסטריה

50

פרוטה בלבד

רדיו

הנהלה

השדרן מסביליה

השעה היתה 1.45 בלילה, כשצילצול טלפון חד העיר משנתו את עורך המדור הספרדי של קול ציון לגולה, אליעזר שמור אלי. מסתבר כי בשעה זו, בה היה צריך להתחיל לפי התוכנית שידור המדור, לא הופיע משום־מה הקריין. הטכנאים אובדני העצות התקשרו בייאושם עם שמואלי, עורך התוכנית בכבודו ובעצמו.

שמואלי לא היה לעזר רב. "מה אפשר לעשות?" אמר לטכנאי. "פתח את השידור ונגן תקליטים."

"אולי תבוא אתה בעצמך ותשמיע לפחות הודעת פתיחה?" שאל הטכנאי.

ההצעה לא התקבלה על דעת שמואלי, ומסיבה טובה מאד. כי תוך כדי עריכת המדור הספרדי של קול ציון לגולה (במשכורת מ' לאה) הספיק אומנם שמואלי לנהל גם את בית־ספר־ערב למל בירושלים (במשכורת מלאה) ותוך כך למד גם באוניברסיטה העברית כסטודנט־מנהיג. אין פלא איפוא שלעורך המדור הספרדי לא היה פנאי ללימוד ספרדית. הוא פשוט לא ידע את שפת התוכנית שהוא אחראי לה.

השבוע, לאחר ששמואלי, הנשוי לאחת נשים העשירות ביותר בירושלים, בת משפחת חסידות, זכה נוסף לכל השאר בסטי פנדיה שמנה להשתלמות בארה"ב, החליט האיש להעביר את זכות עריכת־המדור הספרדי לבן המשפחה, הקרוב ביותר, כנהוג במשפחות פיאודליות מאז ומתמיד.

כך נתמנה לעריכת המדור הספרדי אחרי תל, רחל שמואלי. ההכשרה היחידה שלה לתפקיד זה — גם היא, כאחיה, איננה ידע ספרדית.

תוכניות

חינוך הנוער

במצב בלתי נעים לחלוטין, הועמדו בשבת שעברה אלפי אבות ואמהות, שלשמעם מלך תיה הראשונות של תוכנית האולפן למדע ששודרה בשעה 5.45, מהרו אל המקלט, סגורו מיד.

היתה זו אחת מתוצאות השינויים בזמני השידור, שהוכנסו לאחרונה על־ידי המנהל קול ישראל. התוכנית, שזכתה עד כה למאזינים בודדים, הועברה דווקא ליום ושעה בהם מאזינים יותר מן המקובל. ההרצאה ששודרה באותה שבת: חיי המין של הילד — הרצאתו של הד"ר משה חולף.

"אמא, מה זה אוננייה?" שאל ילד בן 4 את אמו. "תשאל את האיש שברדיו," השיב בה האם.

שדרנים

קל כצבי־אלי

בנימין צביאלי, איש צעיר, ממושקף ורשור־זקן, נחקל לקול ישראל לפני חמש שנים, על־מנת להנעים את זמנם של האזרחים בסרק־חזנות ושאר ירקות של החי מסורת, אולם גפשו של צביאלי, שעבד בתחנה התל־אביבית, יצאה דווקא לאותה של תורה באוניברסיטה העברית בירושלים. לפיכך נזכר צביאלי בכלל התכני. אחוז בזה וגם מזה אל תניה ידך. "אחד מתפקידי היה להקליט את הפרשנות לפסוקי היום בתנ"ך, מפיחם של מלומדים כד"ר פיבל מלצר, ד"ר שאול אש ושולם קושנינסקי. כרגיל מוזמנים הפרשנים לאולפן כדי להקליט סידרה של מירוסים למשך חודש שלם. אולם מאז נכנס יצירה־לימוד בצביאלי, נש" תנה הסדר.

הפרשנים הוזמנו אחד אחד לאולפן הירושלמי, כדי להקליט שיחה אחר שיחה. בעת ובעונה אחת, החל צביאלי לפקח אישית על ההקלטה, עלה לירושלים לשלושה ימים בשבוע, כדי להיות בטוח שהכל יבוצע בסדר.

מאחר שהקלטה כזאת לא נמשכה יותר מרבע שעה בדרך כלל, היה צביאלי מוצל את שארית היום כדי לסור לשיעוריו ב־אוניברסיטה. חבל היה לבזבז זמן יקר, ש־המדונה כבר שילמה בעדו את דמי־הנסיעה והוצאות האש"ל.

הקול, קול עשיר. השבוע החליט צביאלי שלמד כבר די הצורך, והגיעה שעתו ללמד אחרים. הוא ארז את חפציו, יצא ל־אנגליה בשליחות של ההראה מטעם מפלגתו,

הפועל־המזרחי. הפרט היחיד שפגם בשמחתו היתה העובדה כי אין באנגליה שום פרשני תנ"ך בולטים, שהקלטת דבריהם תצדיק את נסיעתו על חשבון המדינה.

מפלגת הפועל־המזרחי, השליטה היחידה על המדור להווי מסורתי, החליטה למנות במקומו את מנהל דפוס הצופה, ברוך שיין, אדם המבין ברדיו לא יותר אבל גם לא פחות מצביאלי עצמו. מאחר ששיין הוא בעל קול רוטט, שאינו מתאים לשידור, יסייע בגורנו הקריין יוסף טרגין, הרחוק מהפועל־המזרחי כרחוק מזרח ממערב.

הידיים שיערכו מעתה את התוכנית ה־דתית יהיו איפוא ידי יעקוב, אבל הקול יהיה — קול עשיר.

הווי

חג השיחורר

בראש־השנה, השתחרר סודיה לוי מששה חודשי מאסר על הכאת אשתו לאחר שהשתכר, חזר לביתו, השתכר מחדש, היכה את אשתו, נעצר, הצטדק: "רציתי לחוג כמו שצריך את שמחת השיחורר שלי."

★ ★ ★

נשק מגן

בדמשק, ביקשה הנהלת האוניברסיטה משר הפנים לשלול מן הסטודנטים את רשיונותיהם לשאת נשק מאחר שהם השתמשו בנשק כדי להשפיע על המורים ל־העניק להם ציונים טובים יותר.

★ ★ ★

עבודת מחקר

בת־אביב, צילצל אליהו דהן למשטרה הודיע על גנבים שהתפרצו לדירתו, הסביר לגידידת שהופיעה כי תלונתו היתה בדויה וכי רצה רק לראות כמה זמן יקח לה להגיע למקום. נעצר, הואשם בהפרעה למשטרה.

★ ★ ★

הוראות הרופא

במחנה־דרור, עצרה המשטרה את מזכיר קופת־חולים, בעקבות תלונה של צעירה בת 18, כי הוא הציג את עצמו כרופא, הורה לה להתפטר, בדק אותה בדקה יסודית.

★ ★ ★

מירדה שווה

בחיפה, היכתה שולמית ברוך את בעלה יוסף כאשר חזר הביתה והודיע כי פוטר מעבודתו, נסעה לאחר מכן למקום עבודתו של בעלה, היכתה את מנהל ה־עבודה, שפיטר את בעלה.

★ ★ ★

ראיית חנוכה

ברמלה, הסיע דוד חנניה את אשתו השכן במכוניתו לבית־החולים ליולדות ביפה, גילה בשוכו הביתה כי אשתו הוא הוטעה על־ידי שכנים לאותו בית־חולים ליולדות, משבאה שעתה ללדת ולא היה איש לידה.

★ ★ ★

שנאה עיוורת

בת־אביב, נעצר נער שנב ממתיקים מתוך קיוסק באמצע היום, הסביר לקצין המבחן: "זה היה סתם בשביל קיף, אני אפילו שונא שוקלדה."

★ ★ ★

אמצעי־מניעה

בת־אביב, לאחר שלקוחה מבוהלת חזרה לחנות תכשיטים בה ביקרה קודם לכן, שאלה אם לא השאירה שם בטעות את ארנקו, אישר המוכר כי הארנק נלקח על־ידו, אך הסכים להחזירו רק בתנאי שהלקוח חתה תחזיר את צמיד־הכסף שגנבה מעל הדלפק.

★ ★ ★

בקורת עצמית

בירושלים, נכנס מפקח־עירוני לאוטו־בוס ציבורי, רשם דו"ח על מצב הנקיון הגרוע, גילה אחרי־כך כי כתמיהות באוטו־בוס באו מנעליו הוא.

כוכבת שורו ב"פרי קיץ"
מסדר על עץ הדעת

הקטע הנסבל היחיד: כאשר יוצאת שרי
המהופנטת במחול פראי ומנפנפת את רגליה
הארוכות לכל עבר, בזמן חלוקת תעודות
הגמר, כשהמנהל מזכיר שם הדומה בצלצור
לו לשלומית."

הסרט הסניקולורי הוא צבוע לא פחות
משערן של שתי השדות.

יומן החדשות

עוד חיוך גסוים

חיוך מסויים, ספרה הבסטלרי השני של
פרנסואז סאגאן, יוסרט על ידי פוקס ח'
מאה חששים שקנתה את זכויות ההסרטה
ב־150 אלף דולאר. פראנסואז חקבל, בתר
ספת לכך, גם 8% מרווחי הסרט... אוסו
(כרמן ג'ונס) פרמינגר, הודיע שהוא מתכוון
להפיק בקרוב את יוהנה הקדושה לבורג
ברנארד שאו... הבדיחה האחרונה המת'
הלכת בניו יורק: בריית המועצות החליטה
לצמצם את צבאה במיליון וחצי איש, לסר
בת מייק סוד, הזקוק להם כניצבים במד'
חטה ושלוש שלה. אגב, לסר צמייים קשיים
עם הרוסים התובעים זכות פיקוח על התס'
ריט והבימוי... הסרט הישראלי שירת
ישראל, עם שי אופיר, להקת ענבל לחנה
אהרונ, יושלם סופית באוגוסט 1956.

מוצג וראוי

אילו כולם חיו כמוהם (אוריון, ירו'
שלים). דייגי ספינה קטנה עומדים למות
בלב ים כתוצאה מהרעלה. סולידריות בינ'
לאומית מצילה אותם.

בנות גידולת (אורניל, ירושלים). מה
קורה ליצארלס לוטון, כאשר בתו הבתולה
הזקנה מחליטה להתחתן. בדנדה דהבזוי.

חיה שמח (רוו, ירושלים) עם אדי
קונסטנטין בתפקיד הבלש החביב, למי
קישו.

השרשנה המקוקקעת (חן, תל-אביב).
סרדיה על אלמנה סוערת המאוהבת בזכרון
בעלה. מוכיח מדוע קיבלה אנה מנאני את
האוסקר.

הכרבור (אסתר, תל-אביב). גרייס קלי
לומדת כמה קשה להיות נסיכה. אלק גינס.

התמרונים הגדולים (אופיר, תל-
אביב). לבכות נשים רבות, גורפים לכניעתו
הסופית של דון-ויאן מועד לראר סילים
בפני מישל מורגאן. במאי: רנה קלייר.

קולנוע

סרטים

האם. הבת ורוח החופש

פרי קיץ (ס.פ.ס., צרפת). מביאה דו'
לייט (אציקה שורו) לאמה, (אדוויג' פיר),
בדמות ממזר קטן, אותו קטפה מעץ הדעת,
בעזרתה הפעילה של האם.

הקומדיה הצרפתית מליאת הדקות, נסבה
על אב ואם החיים בנפרד אך אינם מתגר'
שים בגלל הבת. האם נותנת חינוך ליברלי,
או ליתר דיוק, אי חינוך, לבתה, סרחנית
קטנה העורכת נשפיות ומתנשקת, מרוב ש'
עמום, עם הור הראשון הנקלע על דרכה,
מבלי לדעת את שמו.

נכנס למסגרת האב, העומד בפני קריירה
פוליטית חשובה והתובע מן האם לרסן את
הבת. היא עושה זאת בדמות מחנכת זקנה
הנותנת לה "להשתחרר". התוצאה: דוליט
הרה לחברה קלוד אך מסרבת להינשא לו.

כיאה לאם טובה רוצה אדוויג' פיר ל'
קחת את החינוך על עצמה, לומר שהיא
ילדה אותו. לשם כך עליה לפתות, ללילה
אחר את בעלה המתחמק.

על אף נוכחותה המקסימה והמרעננת של
אציקה שורו, הרי הסרט כולו הוא גנה
של אדוויג' פיר החתיקה, שעל אף שנותיה
היא נראית כסרי שלהי קיץ בשל.

נשים באלחמה

אבוי למנוצחים (איטליה). הוא סרט
מוצק, אם כי פרימיטיבי למדי מבחינה
טכנית, על זועות המלחמה ותוצאותיה.

בתמונות עזות-דושם של שחור לבן קונס'
רססיות, מראה הבמאי רפאל מטארצו את
גורלן של שתי נשים שנאנסו על-ידי האוס'
סרים במלחמת העולם הראשונה. תבכירה,
(לאה סאורובי), אם לילדה קטנה הנאלמת
למראה האונס, מבצעת הפלה מלאכותית
ומסתירה בפני בעלה החייל את קורות ה'
לילה האיום. אחותה הצעירה (אנה-מריה
סורד), מחליטה ללדת את התינוק.

במשחק עדין וגנוע ללב עומדת קלארה
(אנה-מריה) בפני דעת הקהל העוינת, הרר'
אה בפעוט האומלל את האויב עצמו, ואף
בפני שנאתה של אחותה, הרואה בו גורם
כמעט ישרי לאלם ילדתה ואפשרות לחשד
אצל בעלה העומד לשוב. ההבדל בין האויב
והמנוצחים הולך ומטשטש, כאשר מתנפלים
התושבים על האם וילדה ביום שביחת
הנשק.

תים רבים ישמחו

זעם האלים בחורו (פוקס המאה
העשרים. ארצות-הברית). הוא גירסה מעו'
בדת ומתוקנת של המבול בא ללואיס ברום'
פילד. ההבדל בין שני המבוליים, פרט לסר'
צופי השחקנים, הוא שהשני הוא בצבעי
לוקס, ועלה ארבעה מיליון דולאר, מהם
מיליון אחד רק קטע המבול.

העלילה היא אודות הרפתקנית אמריקאית
עשירה ויפה (לנה טרנר) המאספת מאהבים
בכל כדור הארץ, ביניהם גם בעל לורד
(מייקל רני), עד שהיא מגיעה לראנצ'יסור,
הווה, שם היא מתאהבת, על אדם ועל
חמתם של האלים והמהארגי, ברוסא הודי
צעיר (ריצ'ארד ברטון).

את המצב הבילי נסבל, שיכול היה ל'
היחצר מהתקשרות של אמריקאית (כמעט)
חוסשית, לבנה ולמעלה מגיל 21 עם הודי מ'
מוצא כת הנחותים, מצילים שטפונות, רע'
דות אדמה ועשרות מצועים וגוססים. היא
מחזרת עליו בגדלות לב לסובת הודה, עו'
זבת אותו עם כמה דמעות כחולות.

חשמיות באוניברסיטה

חשרה הכלודינית (פוקס המאה
העשרים. ארצות-הברית). יכולה להיות מ'
אותה הצלחה, בטי גרייבל, או שרי גורת,
שתי חשפניות הנמלטות לקריית אוניבר'
סיטה מפני רוצח הרוצח להסל אותן כיוון
שהיו עדות לרצח שביצע.

שדה בלונדון בטי, פולטת, בצורה צפופה
מאד, את כל אימרות הכנף המיוחסות לבי'
לונדון הספשה, באווני סטודנט נצוקי ה'
מסתיר אותה בחדרו, בעוד שדה שרי יו'
צאת במחול כל פעם שסטודנט אחר מפ'
ליט את המלה "שלומית", אחרי שהיפנט
אותה.

עוד מדליות זהב פלא לום

כבירידים ותערוכות שנות
בעבר, כן גם בתערוכות
התעשייה ת"י בחיפה וזכתה
התוצרת של "פלא לום"
במדליה של זהב בגלל -

האיכות המשובחת
המבחר המגוון
והשרות הנאמן

תהנו מהחופש

ותבלו בנעימים

מאחלים:

ד. י. שלם בע"א

בתי מסחר לבגדייים ולברש ספורטיבי

ירושלים

חיפה

תל-אביב

רח' יפו

רח' יפו 41

רח' אלנבי 108

בטקס בחירת מלכת היופי 1956

התפעל קהל האלפים מגופותיהן החטובות
של המועמדות. מספר מועמדות עברו אצ'
לנו טיפול בחיפוב הגוף והוכיחו בסומבי
את יעילותו ואיכותו חרבה של המכון שלנו

סלון תמירה

תל-אביב, רח' שינקין 26, טלפון 62417

דאג ליופיה המושלם של כל אשה ונערה.

מחלקה מיוחדת לטיפול בסנים.

מכשירים ומצרים חדישים ביותר.

קורסים וזרזים לאנגלית

נפתחים ב-8.9.10 לילי בבי"ס לשפות "קרימה" ברחובות 74, ת"א, טל. 20314
לתלמידים בחודשי החופש
גומי ה"ז"י-תיכונות, גומי ג'ד'ה"ז"י-תיכונות וחכנת
לבחינות.

למבוגרים

מתחילים מתקדמים ומשתלמים (שפה שימושית, שיחה, דקדוק, כתיב,
קריאה בעונות).

הלימודים בקבוצות קטנות בכל שעות הבוקר והערב.

ח ר ש מ ח : משעה 9-12 לפנה"צ. 4-9 בערב (פרט ליום ו').

גם לקורסים לעברית וצרפתית למבוגרים.

החרסינה הגוזהבת

קצין המשטרה לוי אברהם, מספר מחוז ירושלים, הגר בדירת שדר שהיתה קר דם לכן תחנת משטרה (ראה עמוד 8), כפי שגילה בשעתו העולם הזה (954). וזה ה שבו גם באחד הפרטים לגינה המטופחת ביותר בירושלים, ובאותן השיטות: את גר נת ביתו מעבדים באופן קבוע אסירים... אברהם שרון, בעל אוסף האוטוגרפים המפורסם, המטיף הנלהב להוצאת ערביי ישראל על ידי חילופי אוכלוסין, החליט ה שרוע לפרסם בקרוב מאמר ברכה לנצרים הערביים לפרסומם בישראל, אותם הוא מ כנה בשם: "תנועת הנוער הערבי החלוצי", מתוך תקווה כי הם יהיו תלוצים לשאר ערביי ישראל שילכו בעקבותיהם... גשאל ישראל יצחק בן צבי הוכיח השבוע כי הוא בקי לא רק במדעי המזרח אלא גם בתולדות ממלכת המזרח. לאחר שבועית ה תאחד נאמר כי המזרח נוסד בחילנה, ה ביע בן צבי את דעתו כי ועידת הייסוד של המזרחי הקיימת לא שם, אלא בעיר פריש בורג בצ'כוסלובקיה... כשהזמון השבוע הסופר שמואל יוסף ("ש") עגנון ל קבור בביתו של שר המשפטים פנחס רר ז"ל, דחה הסופר את ההזמנה בנימוק מיוחד במינו: הוא טען כי עניבתו אבדה לו, וכי אין הוא סביר שראוי לבקר בביתו של שר ללא עניבה. את הסתרון מצאה אשת השר, שהציעה לעגנון שיצלב בבואו צילצול כ פול, ואז תצא החוצה ותמסור לו את אחת מעניבותיו של רוזן עצמו... כן קיבל עגנון השבוע עטיובע כמתנה ממבקריו דמה ר"ר זיגמון מוזס, הכריז כי ישתמש בעט זה רק למטרה אחת: לכתיבת ההמשך של ספר המדינה, שהוא סאטירה חריפה על דרכי מדינת ישראל וממשלתה שאת סדרה חזה עגנון מראש בספר זה חצי דור לפני הקמתה... העיתונאי שבי עין פאמפ, איש מערכת הארץ, שביקר בשנה שעברה בשש מדינות קומוניסטיות, הוזמן לשרת הרצאות על היהדות במדינות הדמוקרטיות העממיות על ידי אגודת העיתונאים והסופרים היהודיים בארצות הברית... הקונסול האיסלמי בירושלים פייטרר קירינה טורמורליץ קנה מערכת כלי חריטה מוזהבים, שילם בדה 1200 ל"י, קיבל לאחר שבועיים 700 ל"י מהאוצר, סכום מס המותרות ומס הקיות שולם.

תזכיר

בי.ג.י. למוסקבה?

על נסיונו של דויד בן גוריון לחניט את ממשלת ברית המועצות לחזינו ל מוסקבה. מסר מדור תצפית של העולם הזה (953) לפני חצי שנה, ושנית ב גליון העולם הזה (974) לפני שלושה שבועות. לא ניתן שום פירסום אחר לדיעה זו.

השבוע מפרה סוכנות הידיעות היהודית (פ"א) במבקר מנהיגיה בי למי ידיעת כתב פארווערס מנסה עתה שגי ריר ישראל במוסקבה, יוסף אביר, להשיג הזמנה לבקר נוריון, אחרי שנכשל נסיון דומה בסוף שנת 1955. ראשיהממי של הוהחיש, כרגיל, את חי ידיעה.

★ ★ ★

מוסקבה לגולדמן

אחרי ששתונות ישראל מסרה כי ברית המועצות הזמינה את נחום גולדמן, נה, נשיא הקונגרס היהודי העולמי (וי נשיא החסתודות הציונית), לבקר במוסקבה, קנה, הודיע מדור תצפית של העולם הזה (972) לפני חששה שבועות כי ה ה מנה זו תתבטל, וכי ביקור כל המשלחת היהודית נתון בספק.

השבוע אמר הרב הראשי של מוסקבה לעתונאי זר כי מטי קיר הרשמי, וכי הוא יכול ל בוא רק כתייר פרטי. עם זאת תתבטלה נסיעת גולדמן, וכנר אה גם נסיעת המשלחת כולה.

פסוקי השבוע

● הקריקטוריסט קריאל ("יוש") גרדוש, לאחר שפקדי שרהאוצר לוי (לא תחסום שור בדישור) אשכול הודיעו כי אין בועתו להתפטר מתפקידו מסיבת מחלה: להפיק, הוא בריא כמו שור.

● שריהאוצר לוי אשכול, על דרישת בעלי המלאכה להשחת את מס ההכנסה שלהם לזה של השכירים: אראסר להשחת סוס עם שולחן, אף על פי שלשניהם ארבע רגליים.

● מנהל משרדיהפיתוח מנחם באדר, על עקומתהיצור של מפעל האשלג: עקומה זו מעידה שמשור עקום במפעל.

● ח"כ חרות ד"ר יוחנן באדר, בסולמו עם ח"כ אחדות העבודה יצחק בן אהרון: כשהיית במסים אמרתי שהיא מפא"י, מינוס ציור, ואילו עכשיו אני אומר שאחדות העבודה היא מפא"י פלוס ציור.

● הסופר אליעזר שמינמאן, על מנהג הסופרים הצעירים להרבות ישיבה בבתיקפה: הסופרים הראשונים היו כותבים בוסהלב. אחרים כתבו הסופרים בדיו. ואילו הרבה מן הסופרים של ימינו טובלים עםם בשיירי כוס הקפה שלהם.

● ח"כ חרות שמשון יוניצ'מן, על פרשת מפקד חיליהאחיר אלוף דן טולקובסקי, ששמו הוחלף בשם עברי (טולב) ללא הסכמתו: אני מכיר קצין גבוה אחד בצבא, שכשהוא באחיר יש לו שם עברי, וכשהוא יורד על הקרקע הוא נושא את שמו הקודם.

● ר"ר אלפרד קינסי, המינאי המפורסם, בהצאה בפני סטודנטים באוניברסיטת פרינסטון: לפחות 95 אחוז מהנברים בחדר זה היו מעורבים בפעילות מינית שהיתה, אילו נודעה ברבים, מביאה אותם אל בין כותליהסודה. הדבר נכון גם לגבי 85 אחוז מן הנשים הנוכחות כאן.

● השחקן הצרפתי פאשה גיטרי: אני חסיד גדול של קיום המנהג לנשק את ידה של אשה, אחרי הכל, צריך להתחיל בנקודה כלשהי.

● חוכמת אנה מאניאני, זוכת פרס האוסקר על משחקה בסרט השושנה המוקדקעת ואם ליל משותק: האמנות חשובה יותר מכל דבר אחר בחיים, אולם הייתי נותנת אותה עד לסירור האחרון אילו היה קורבן זה משיב לבני זוג רגילים בראות.

הה טובו אוהליהם

עשרים כרטיסים להצגותיו של התיאטרון הקאמרי בפסטיבאל התיאטרוני בפאריס כבר הוזמנו. היו אלה עש רים המקומות שהבטיח יר פה ידיו לנבחרת הכדורגל הישראלית שתעבור את פאר ריס בדרכה חורה מברית המועצות... אגב, באותה הזדמנות יתקיים בפאריס משחק בין הנבחרת לבין קבוצת נטין, שתורכב מבין שחקני התיאטרון — כך הוסכם בין ידיו לבין שח קן הנבחרת יוסף מרום (לשעבר מרימוביץ)...

שחקן אחר של הנבחרת ה יוצאת השבוע, יחושע ("שיע") גלזר, הוזר את מלחיו: אם יתפסו אותו בברית המועצות ויתחילו ל חקור אותו, אני אספר להם הכל, אפילו מה שאני יודע על בן גוריון. העיקר שיתנו לי לחזור... עיבודיו של שבתאי פטרשקה חדלו להיות נחלתו הבלעדית של קול ישראל: הומרת ה ישראלית שחורת השיער ח" נה... ורדני השתמשה ב אחר מהם, בהופיעה השבוע בסלחיויה הצרפתית, בלור יית תזמורת שירות ה שידור, בשיור שחורה אני ונאווה. בין שידור לקונצרט מטילת חנה ברחובות פאריס בתסרוכת חרשה ומכונית ח ידשה שהועמדה לרשותה

... בין התכרים החודשים במועצה ל ביקורת סרטים ומחזות, הידועה יותר בשם "הצנזורה", נמצא גם המשורר חיים גורי, חבר מסלגתו של שרהפנים הממונה על הצנזורה וממנה את חבריה... הסופר משה שמי, מחבר מחמת בני אור, הפסיד השבוע באחת ממלחמותיו: לאחר ש האשים את המשורר יצחק שלום, מפעילי הוכנה המתנדבים, בהשתמשו מתשלום מס הכנסה, תבע אותו, שלו למשפט בפני בית דין של אגודת הסופרים, שהסתיים בהתנצ לותו של שמר... על שפגע קשות ברגשו תיו של שלום... המשורר אורי צבי גרינברג הסביר השבוע מדוע הוא מעדיף פירסום שיר בעיתון על פירסום שיר ב ספר: "בעיתון עוספים גבנות" כלומר — הוא מגיע לכל אדם... אגב, גרינברג חזר השבוע לפעילות ציבורית ראשונה מאז חזר לשרת בכנסת (הראשונה), בה שימש כחבר בסיעת חרות: הוא נתמנה כגבאי ב בית הקנסט של שירון ותיקי רמתגן, מקום מגוריו... הסופר רב סדן סיפר השבוע כי בהגהה של מאמר שקיבל נדפסו אות יות הולדת" שבשמו בשעתו כ"רישי" וכך

זמרת אחרוני בפאריס שחורה ונאווה ומסורקת

הועלה לדרגת רב טר... הרב הראשי א"י זיק חלוי הרצוג טען השבוע כי לעתים כדאי בהחלט להשתמש בצניטסה מדברי גוי, ויש לו לכך אף ראיה מן התנ"ך: בעל ה פסוק "מה טובו אוהליך יעקב", הכלול בתפילה, היה בלעם, נביאו של המלך בלק... שתי פנינים אקטואליות מתוך שיתתו המשוורת של שרהחוקלשעבר משה שרת על מאורעות השבת השחורה, לפני 10 שנים: שרת סיפר כי בשעה שלקח כעציר במשוריון, שאל מישהו מה שמו של ה משוררין, כי "פרט זה יהיה דרוש לי לביר גראפיה שלי... לאחר מכן, כשתאר שרת כיצד התארגנה הסוכנות היהודית למלחה, גם המעצרים, אמר כי "את מקומי מילאה, גם אה, גולדה מאירסון"... הרבנים הראשיים מחו השבוע בפני עיריית תל אביב, שהעמידה כונן את פרס התיאטרון שלה, על חלוקת השבוע בין אהרון מאסקין שמעון פינקל, חנה מרון, אורנה פורת, דוד ורדי ומאיר מרגלית, בשם פרס רמחיל על שמו של רבי חיים משה לוצאטון, המחזאי העברי הראשון בהיסטוריה. טענתם: "רמחיל כתב מחזות, אבל שמר על המוסר".

תהנה ותחסוך 20 סיגריות דפנה לא יותר מ 220 כוזה

אחים בלדנו בע"מ

כביסתך בבית מתכבסת ללא נקיפת אצבע אחת. אבקת. כביס נקה" החדישה (מקודס כביס) מכבסת במהירות וביעילות ר מאריכה את ימי כביסתך. עליך רק להשרות את הכביסה במשך שתיים בתוך תמיסת "כביס נקה" המקציפה וכבי סתך תהיה נקיה להפליא ומוכנה לשיפיה.

כביס נקה

כובס בעצמו המפיצים: חברת נורית בע"מ

שחקנית מרן
אורי לא חזר

אמנות

תיאטרון

הוא הולך מחדש

הוא הלך בשרות (התיאטרון הקאמרי, מאת משה שמיר) היה מאורע אמנותי עוד לפני תשע שנים, כאשר הוצג לראשונה ערב מלחמת העצמאות. היה זה מחזהו הראשון של הסופר הצעיר והוא נתקבל כי תמרור, למרות שלא הצטיין בכוח דרמטי. השבוע, במסגרת ההכנות לקראת השתתפותו בפסטיבל התיאטרון בפאריס, התכונן הקאמרי להצגת בכורה חדשה של אותו מחזה. למעשה היה זה מחזה חדש, שמיר, שהספיק בינתיים לכתוב שבעה מחזות, כתב אותו מחדש, שיף את הדמויות, ריכז את העלילה בקצב דרמטי יותר.

יוסף מילוא, שביים את המחזה לראשונה, בעזרתו של יצחק שדה המנוח, נעזר הפעם בסלמחאי מקצועי אחר, רביסון שאול ביבר, הציונתאי הנצחי. הוצאו קטעים רבים, נוסף קטע התייחד, בו מגלים שני אופיר את עצמו, כבודן הפלמ"ח, שייקה גולדשטיין.

פיצוץ הגשר במקום לפתוח בעלילה, מתחילה ההצגה המחודשת בפרולוג: אוכרה הנערכת בקיבוץ גת-העמקים לבן הבכור, שנפל בפיצוץ גשר לפני עשר שנים. רק בתום הפרולוג, מתחיל המחזה, כמאורע המועלה מן הזכרון.

אורי, בן המשק, חזר הביתה לאחר שני תיים של לימוד. הוא מצא כי אביו וילי (אברהם בן-יוסף) נמצא בשליחות וכי אמו (רותקא) בתה (לנצט) עברה לגור עם אברהם גורן (נתן כוגן). בעזרתה של מיקה (חנה מרון), עולה חדשה מסולין, מתאושש הציור, מתערה בחיי המשק.

יום אחד נקרא אורי לפלמ"ח. שם הוא מתנדב לפוצץ גשר, כדי למנוע בוא הצבא הבריטי לנקודת הורדתם של מפעילים.

בקיבוץ, בינתיים, מרגישה מיקה, אשר הרתה לאורי, כי חברה נטש אותה. היא מחליטה לבצע הפלה מלאכותית, יוצאת בדרך העירה. ליד השער היא פוגשת את החברה חוזרים מפעולה אורי איננו בניין, הם הוא נהרג. מיקה חוזרת למשק.

הדחיפה האחרונה. מזה שנים, חלם מילוא על האפשרות להעלות את המחזה מחדש על הבמה, כדי להראות בצורה חיה את השניונים שחלו בנוף ובחושבי הארץ מאז אותם הימים.

אין לי כל ספק כי זהו המחזה המתאים ביותר לייצג את התיאטרון העברי, הסביר השבוע. דבר אחד ברור: לא היתה לו ברירה רבה. שטוס אין מחזה ישראלי אחר ש' אפשר להציגו בחוף לארץ.

ספרים

מקור

זה התחיל בקיבוץ

זיוה בר עשת (יעקב דב אהרון, הוצ' את גדיש, 315 עמוד) היא האשה הפאטאלית הראשונה של הספרות הישראלית וטוב יהיה אם תהיה גם האחרונה.

זיוה היא קיבוצניקית, או קיבוצאית, לפי חידושו של המחבר, הנושאה לצעיר המור, אך לא מספיק גברי לטעמה. כמי חדוה של חדוה ואני, היא רוצה לעזוב את הקיבוץ, אך לא בגלל גרביים, כי אם בגלל אפרים-בעלה — אותו היא מקוה להתחיל בחיים חדשים בעיר.

הם מתגוררים בבית אמה ביפו, ולשם בא השטן בדמותו של דניאל סלמון, סרן צבא-הקבע. מין ממבט ראשון.

כולנו סובלים. זיוה עוברת עם בעלה לראשון-לציון, אך איננה יכולה לשכוח את דניאל. המצב הדדי הוא מופיע שוב בחייה, על מנת להישאר, בידיעתו המלאה של הבעל חסר-האונים. מגדירה את הפרשה זיוה ה' משה את הפועל "אני סובלת, אתה סובל, כולנו סובלים", כאשר מעז בעלה, פלמחניק לשעבר, להתלונן.

לא פחות פילוסופי הוא המאהב, המת' חבט בבעייה: "האם סבלי בלעדי האשה ה' זאת, פלוס אהבת בעלה, שקולים כנגד אהבתי איתה פלוס אהבת האשה אותי, פלוס סבל בעלה?" לתוך משוואה בעלת ששה נעלמים אלה, שכח המחבר להוסיף נעלם שביעי: סבל הקורא.

לאורך כל הספר, המסתתרים בטרמפולינה כתוב עברית מליצית בלתי מתקבלת על הדעת בפי קיבוצניקים ("בואי זיוה, כי כלתה נפשי אליך", אומר הבעל לאשתו, או: "שילקי לאורחים קפה"). זרה המחבר דמור יות חולפות משונות, ביניהן:

● גימפומאנית אינטליגנטית במשרת ייצוג בחוף-לארץ, חברת המפלגה הפרוגרסיבית, דחקא;

● נערה דתית הקוראת את פרויד ב' רכבת;

● לבלר סאדיסט החונק חתול במשרדו;

● מין ד"ר גיקל ומר הייד '56, המסוגל לכל מעשה פשע בגלל עיניה היפות של זיוה, שאת מבטן היא מונעת ממנו.

● כל זאת לא היה קורה אלמלא שגאה זיוה את אביה בהיותה ילדה קטנה.

תרגום

סאנטה מארינה

נסיכת הזחב (אלכסנדר בארון, תרגם נחמן בן-עמי, הוצאת לדורי, 323 עמוד). כל מי שקרא בילדותו את בת מונטסומה, זוכר את מארינה, הנערה האינדיאנית שעזרה ל' הרנאן קורטאזו לכבוש את מקסיקו, כבוגרת. בנסיכת הזחב, שהיא מארינה עצמה, מופיעה האשה בקדושה נוצרית, שעשתה מה שעשתה כדי לעזור להשילטת הנצרות בקרב האצטקים הפראים, ומתוך אהבתה לקורטאזו.

פמוך על הדון. דון הרנאנדו של באר' רון, שכבש את מקסיקו עם 400 איש, הוא מעין תערובת של יגאל אלון והנסיך של מקימבלי, המעודד את התכרה בקרב בק' יראות כ'הי, בחורים יפהיפים שלי"ג. נהג להישבע בחיי מצפוניו ומחכה בתור לזיוה של יום ראשון יחד עם כל החיילים.

מארינה, המשמשת ברגעי הפנאי שלה מתפקידה, כמתורגמנית של קורטאזו, גם כפלוונס נייטינגליי אינדיאנית המרפאה פצות עים בשתן חם, מתערבת יותר ויותר בענייניו של הכובש, עד שהיא נעשית לו חיונית. "בלילותיהם לא נאמרו מלים עגוגות, לא הוחלפו ליטופים רכים, לא נתחלקו בדברי אמון, מששכבו על יצועם, דיברו בנחת על בעיות מיניות, כשם שבעל ואשתו משיחים בעניין משק הבית".

הספר מלא הרפתקאות, שנכתב בעיין פזולת להוליבויד, מסתיים כשמארינה משר' לחד מעל פניו של קורטאזו, אחרי שילדה לו בן מקוה. מארינה המחליטה לשמש כ' פטרונית ומליצית-יושר של אחיה האינדיאנים המנוצחים, אך יחד עם זאת נכונה תמיד לפקודתו של דון הרנאן.

ניתוחים פלאסטיים אינם חידושים של הזמנים המודרניים, מרמז מחבר. בארון, כי חילו של קורטאזו היו סותמים חור בבטן בעכו החוף של אינדיאני מת.

תחרות ראל"ה

זוהי את המקום בו מבקרת השבוע נערת "ראל"ה" וזכה באחר הפרסים הנדולים: פרס ראשון — זוג אופני "ראל"ה"; פרס שני — שערן יד נהדרת 25 פרסים של עטי גלובוס כל אחד.

תנאי הפתרון:

אל תחלוש את תמונת-הנוף הזו. מספיק לשלוח את הפתרון הנ' כון ל"תחרות ראל"ה" ת.ד. 136, תל-אביב ולציון (א) היכן מבקרת נערת "ראל"ה" בגליון 977; (ב) את שמך וכתובתך; (ג) אם ברשותך אופניים ואם כן מאיזו תוצרת (ד) מדוע תרצה באופני "ראל"ה."

תמונת נוף זאת היא הראשונה בסדרה של עשר תמונות נוף שתפורסמה משך השבועות הבאים, בזאת זוג, במקום זה. זוהי מספר תמונות כרצונך ותשותף בהגרלה לפי מספר פתרונותיך.

"ר א ל י" - אופני הפלדה "RALEIGH" - The All Steel Bicycle

פרס עשר לירות

יוגורל בין פותרי תשבץ "העולם הזה" 977

			7	6	5		4	3	2	1
11					10	9			8	
		17			16		15		14	13
								20		18
				21					19	
					25		24		23	22
						28		27	26	
										29
		31					30			32
			36		35		34		33	
				41		40		39		37
			45		44			43		42
									46	
				48		47				
							50			49

15. חברת תעופה בינלאומית 16. נוטה לחתורים 17. קהלה קדושה 18. טוביהו הוא ראשה 21. סגן-אלוף שנקטל בתאונת דרכים ושעל שמו נקרא מבצע מרכזי 23. איגוד הצעירים הנוצרים 25. גוי 27. חיתול-ענק 30. איץ העניין ברור דיו, בראשי תיבות: 31. מכשיר עזר חינוכי בבתי-הספר 32. הלירה, למשל 34. מלך בישראל 36. בצוותא 38. רגנה לבי גי' 40. נביא תנ"כי 43. חטא 44. שנת השבת השחורה 46. בן נח 48. אית עברית.

מאוזן: 1. עליה ימונה כרמל 5. סיר ריקה חדשה 8. יין ופיע בבית-המשפט 12. למנת למסור עובד ותו 12. כלי בשח ותו 14. התייר של פית: 17. "ונקו" 1. פצע פתוח בקר 20. רעיון ה' סוד של החוק ה' ותייר עליית כל יור' י ארצה 21. טהור 2. טהור 22. איש ויל הים 24. אחת ומסכות 26. עת' אי ישראל 28. ס' ול הקלות 29. בר ה, למשל 30. אם ון 33. ירק מורח 3. מלך חצור 37. ופעל תרופות ישר ולי: 39. מלך סעוד ה הוא כזה 41.

אזנר: 1. אנקרה היא בירתה 2. ישעיהו אמוץ 42. אליזבט לגיר' השישי 43. יולות מילואים 45. צר 46. חס ושלוש 4. מצא אותה, מצא טוב 49. עיר בדרך ירושלים 50. עתודות.

פילולים לנוסעים

עד לרבע האחרון ממש נעשו כל הסידורים המתאימים על מנת להשכיר את 16 הנבחרים הסגל לקראת המבחן הגדול. בבית המכרזה ברעננה הוסיף המבחן גם גיבוס לחלק להם מדי בוקר גלולות מרץ ופילולויסמימי, שהשחקנים היו טומנים אותם ב"אדמה, בטענה שלקו בכאבי בטן כאשר בל"צ אותם לראשונה.

קדחת גס'עות

אתלטית אדיר
שיא למדות הקלסול

אך המסע האכזרי ביותר נכון דוקא ל-
הנוהל פתח-תקוה. הרי יצאו למסע של חר-
שים למורה הרחוק. התכנית כוללת 20
משחקים בארצות שונות החל בבורז' דרך
פאן, הפיליפינים, בורמה וכלה בקוריאה,
התפרשים של שלושה ימים בין משחק ל-
משחק.

* בקרו בה קודם: נבחרת הכדורעף ב' 1952, נבחרת הכדוריסל ב' 1954.

אלימות בלי אלופים

אם חשב מישדו על שיגור משלחת את-
לטים לאולימפיאדה, הרי באה אליפות יש-
דאל באתלטיקה להוכיח שאין עוד את מי
לשלוח גם לאיצטדיון המכביה בתל-אביב.

„למה עובר רסט בשרירי כשאני אף
חות סכין גילוח בין אצבעותי? מתעורר
בי חשק עז שכמעט איני יכולה לרסנו,
לחתוך את פרקי ידי חתך עמוק מאד.
זהו למעוץ היום מעיני. כי זכרתי איך
אחז אחי בידי פעם, כשהלכנו יחד לספ
סל. אחז היטב בידי כאילו פחד שאברתי.

★ ★ ★

השאידי לי ספר

”מצבי זה נעוץ בעובדה שאני בישן
בנא תדיר במבוכה כשאני מדבר עם
נערה. זה לי כשלוש שנים שאני חש
בבדידות איומה. בשנה האחרונה מצאתי
תנחלת מה בפילוסופיה. עתה הגעתי
לכלל מסקנה שזמאום לא יעזור לי
וזולת חברה מסורה. שלפניה אוכל לש-
פוך את הגיגי לבי. אני נתון כיום
בבדידות המלווה דגשי פסימיות ואדי-
שנות לגבי החיים והעולם. חושבני שרק
נערה תהיה ומבינה עשויה למסור

★ ★ ★

יש לו איזה משהו

★ ★ ★

זֶה הַכֹּל

★ ★ ★

מי רוצה קצין?

(977/967) חושב בדואי שיש לו חוש
 הומור עצום אם יקרא לי אמא רות.
 הם קוראים לי רותי. נחזור אליו.
 מכתבו, הסתכם בארבע שורות בהן
 כתב שהוא מוכן להתכתב על כל נושא
 שיעניין אותו וכן נערה מיקיחית וחיי
 נגינת עד גיל 23. כדי שלא יהיה מקום
 לטעויות או לדעות קדומות, הוא אומר
 שהוא קצין וגם מהנדס.
 אינני יודעת מדוע, אך לי יש דעות
 אל חשאלו אותי מדוע.

החתינה והשחזור

והפרסות הסוטה

- אלה הם רק שניים מן השליחים האובדניים של הגורל, הצביאים לפי אמונתם של אלפי אנשים את המזל או את היפוכו, לא פחות אפריסם הוא הסמל בו, שליח השמן, אולם הצין האנושי דבק בעוד אלפי אמונות תפלות, האלוות את חיי האדם מן העריסה עד לקבר ושומרות עליו אפני עין הרע. מבחר של האמונות התפלות האשעשעות ביותר, האקובלות ברחבי העולם, לוקם בזה לשימוש חסעוניים.

ביש מזל

★ החושש מפני חלומות בלהה יוכל לישון בשלחה, רק אם יצייר שלושה צלי בים על רגלו בסרם יירדם.

על הסיפון

★ שריקה עליזה על גבי הים סיפון, סופה להגביר את הרוח. אין בכך כל רע שעה שהים שלו, אך אזי לך אם תהיה לשרוק בשעת סופה.

★ אם עוקב שותף אחרי ספינה שיצאה למסעה ביום ששי, נחרץ גורלה של הספינה. אפשר להצילה אך ורק עלידי ציד השחקן וסימור נוצה זנבו לקוער הספינה. ★ קירצוף הצבע מעל ארובת האנייה בעזרת ציפורן הכוהן יביא לשיפור מזג האוויר.

★ שתי כפיות בתוך כוס תה או קפה עלולות להמיט שואה על לוגם המשקה.

★ לעולם אל תניף מטריה מעל ראשך בתוך הבית פנימה (ואפילו הגג דוק).

★ אם נמלה מטריה מידך, הרי זהר: אל תרים אותה בעצמך. הנח למישהו אחר להרים אותה למענך, אם ברצונך להתחמק מידיו הקשה של הגורל.

★ אם לבשת בטעות את הכותונת על צידה השמאלי — חלילה לך להפוך אותה. אם אין לך ברירה אחרת, הרי מוטב לפיחות שתביע משאלה בסרם תפסוס את היותה ההפוכה.

★ אם באת להתארח בבית ידידים, עליך לצאת את הבית

"מה מודל 1954, תורש כחור!"

שואיו חתול מתעפש — סימן טוב הוא.

★ אל לה לכלה להתנשק עם חתנה או עם כל אדם אחר מבדד לצעיפה.

★ אשה שבעלה יוצא לנסיעה, תיטיב לעשות אם תשליך בו נעל בצאתו מן הבית. רק כך תכטיח כי לא יבגוד בהיותו במרחקים.

מאחורי הקלעים

★ אם תניח את כובעך על פני השולחן בחדר-ההלבשה — יגרש אותך כל שחקן מן המקום — בני ללך תיכשל ההצגה, אין ספק.

★ תפאורה חדשה כי תירטב בגשם — עלולים צבעיה לזהות, אך אין סימן טוב מזה להצלחת ההצגה.

★ אין דבר רע יותר להצלחת שחקן, מאשר להצטלם בכגדים ובאיפור לפני הצגת-כבודה.

★ אם רצונך להצליח בתפקידך — הקד לצאת אל הבמה ברגל ימין.

★ אל תעז לשרוק בחדר-ההלבשה — אתה עלול להמיט שואה על ההצגה.

★ אל לה לנערה להסתכל בפניה של סוסה — בשעה שהיא עוברת על פניה — סכנה חמורה נשקפת לעתידה.

★ אם נחבלה בזהר רגלך בשעת עלייה במדרגות — אות הוא כי לא תנשאי במשך שנה.

★ נערה הרוצה להינשא תוך שנה — טוב תעשה, אם תסמין תחת כרה למשך לילה אחד נתח הגון מעוגת-נישואין כלשהי.

★ ולעומת זאת — אם הסילה נערה סבין על הריצפה, אות הוא כי בחיר ליבה לא יאחר לבוא.

תחת החופה

★ בלה שאיננה רוצה לקלקל מראש את מזלה — אל נא תתברר נן בראי לאחר שלבשה את שמך לית החופה.

★ אין דרך בטוחה יותר לכלה להביסח את אושרה, בעתיד, מאשר לזרוק סיכה יום לפני החתונה.

★ הרוצה בנישואין מוצלחים — אל ילבש בחתונתו בגד ירוק.

★ אם נישא זוג בראשון באפריל — תהיה האשה לובשת-המכנסיים בבית.

★ אם ראה החתן יום לפני נישואיו

★ שילוח שלושה עורבים לחופשי מעל הסיפון בסרם ההפלגה מסמית נטיעה מוציח לחת עד למל הפגינה.

★ אם זקוק אתה להגברת הרוח בכיוון הנסיעה של הספינה — אין קל מזה, די להטיל אל הים חבילת כגדים ישנים, בתנאי שי תוטל ממרומי התורן הקדמי.

★ מלח שזכה בסכום נאה במשחק קלי פיס תוך כדי הסע — טוב יעשה אם יצליב את אצבעותיו ברגע שנראית היבשה.

★ ובכלל, תעבור הנסיעה בשי לום, אם כל מלח יחזיק בכיסו דרך קבע מטפחת לבנה.

דרך עלמה בגבר

★ נערות חייבות להישמר מכל משמר שלא ליפול מעל כיסא. תקרית זאת מעידה כי לא ימצאו לעצמן בעל תוך שבוע השנים היבאות.

באותה דלת כה נכנסת, אם אינך רוצה לגמול למארחיך רעה תחת מוכה.

★ אם היפלת מסרק לריצפה, דרוך עליך והבע משאלה בסרם תריסתה.

★ אם יתפור מישהו בגד כי עורו מונח על גופך, הרי לעומת כל תפור שנתפר, יסופר עליך דבר שקר.

★ מעולם אל לך לשטוף את ריצפת המטבח לאחר ארוחת הערב, מוטב לחכות לבוקר.

★ אם שרת שיר בסרם אכלת ארוחת-בוקר — פוסך לריב עם מישהו בסרם תאכל ארוחת-ערב.

★ אם נשפך מידך מלח על פני הריצפה — חייב אתה להטיל קומץ ממנו אל תוך האש, אם תרצה להימלט מסוג רע.

★ נערה ההולכת לישון, מוטב לה להניח קורם לכן את פויה מקאותיה זה על גבי זה בצורת שתירערב, אם אינה רוצה לשאת בתוצאות.

